

Газету нагороджено призом АСЖУ "За вагомий внесок у розвиток виду спорту"

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Вівторок, 17 листопада 2009 року • № 170 (2269) • Ціна вільна

ПІРРОВА НІЧИЯ

ГРЕЦІЯ — УКРАЇНА — 0:0

Еволюція вражень українського вболівальника від гри національної дружини нагадує грубо розломлену криву. За ті два роки, відколи збірну очолює Олексій Михайличенко, практично кожен поєдинок (окрім трьох) породжував відчай і розчарування від споглядання мук "синьо-жовтих", та щоразу ми знаходили в собі сили на нову появу надії: мовляв, у наступному матчі буде краще. І щоразу краще не наставало: ігровий малюнок національки так і не з'явився, так само, як і продуманість тактичної взаємодії її ланок, так само, як і здатність її тренера керувати бодай чимось.

Суботній матч із греками став апофеозом, точкою неповернення, після якої ми з повним правом можемо стверджувати, що місце наставника в національній команді посідає людина, м'яко кажучи, невідповідна цій посаді. Михайличенко мав багато часу, аби підтвердити зворотне, та натомість все скотилося до афінського убозтва, бо зустріч Греція — Україна стала уособленням антифутболу: такого нудного, нецікавого поєдинку, з таким катастрофічно високим рівнем браку в передачах обох команд, із тотальною відсутністю найменшої думки в діях суперників — всього цього ми не бачили давно.

Не знаю, як у кого, та в автора цих рядків десь із середини другого тайму звітної гри зростаюче роздратування трансформувалося в істеричний сміх: рівень, показаного українцями й греками футболу, вимірювався категоріями вітчизняної другої ліги. Дії греків — то їхні проблеми, тому сконцентруємося на наших футболістах. Із них претензій не може бути до двох — П'ятова (Андрій помилився лише одного разу) й Тимощука. Наші "крайки" — Ракицький і Кобин — матч фактично провалили, програючи своїм грецьким візаві, й практично завжди помиляючись у передачах. Наші центральні оборонці — Хачериді й Кучер — відіграли посередньо: перший втрачав позицію, другий звично мандражував. Наші флангові півоборонці — Гусєв і Ротань — змусили пригадати весь бездонний запас нецензурного пласту російської мови, ну, а останній, як я вже неодноразово писав, — просто не гравець рівня національної команди (йому б виступати десь у шістдесятих роках, коли перед тим, як зробити пас, можна було півхвилини подумати). Наші форварди — я наголошую на цьому! — зробили все, що могли, та, за відсутності підтримки з боку півзахисту, із часом розчинилися на полі. Наш тренер... Це чудовий у минулому футболіст.

І знаєте, що найсумніше? Ну, пройдемо ми греків (адже елліни просто "мертві" нині) — Михайличенко залишиться на своєму посту. Ну, вийдемо ми з групи на мундіалі (показавши при цьому квазі-футбол, на кшталт збірної Блохіна в Німеччині) — і знову дехто на коні. Та колись усе це скінчиться, бо невпинна деградація команди за такого наставника — річ, уникнути якої неможливо.

І в нас таки з'явиться гідний тренер.

Володимир БАНЯС.

P. S. У завтрашньому номері "УФ" читайте чергову добірку матеріалів із реакцією наших "незалежних" друкованих ЗМІ на останній поєдинок національної збірної.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на січень — до 10 грудня.

ВРЯТУВАТИ РЕПУТАЦІЮ ЧС!

Ну що ж, не хочеться наврочити, але перші враження від жеребкування плей-офф підтвердилися грою — збірна Греції це той суперник, якого треба проходити! Пам'ятаєте, як у 1999 році нам випала збірна Словенії і всі говорили, що нам пощастило? Так ось, збірна Греції слабша за словенців. А тому інший результат, окрім перемоги, зрозуміти буде важко.

АФІНИ

ГРЕЦІЯ — УКРАЇНА — 0:0.

14 листопада. 20.00. Стадіон "Олімпійський".

Суддя: Лоран Дюамель (Франція).

Греція: Црвас, Вінтра, Спіропулос, Папастатопулос, Кіріякос, Морас, Кацураніс, Карагуніс, Салпінгідіс (Мітроглу, 72), Самарас, Гекас (Харистеас, 65). ***Запасні***: Сифакіс, Макос, Циоліс, Пляцикас, Нініс.

Тренер: Отто РЕХАГЕЛЬ.

Україна: П'ятов, Ракицький, Кучер, Тимощук, Шевченко, Гусєв (Алієв, 84), Милевський, Хачериді, Кобин, Михалик, Ротань (Ярмоленко, 46). ***Запасні***: Богуш, Мандзюк, Чигринський, Гай, Селезньов.

Тренер: Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО.

Попередження: Папастатопулос (61).

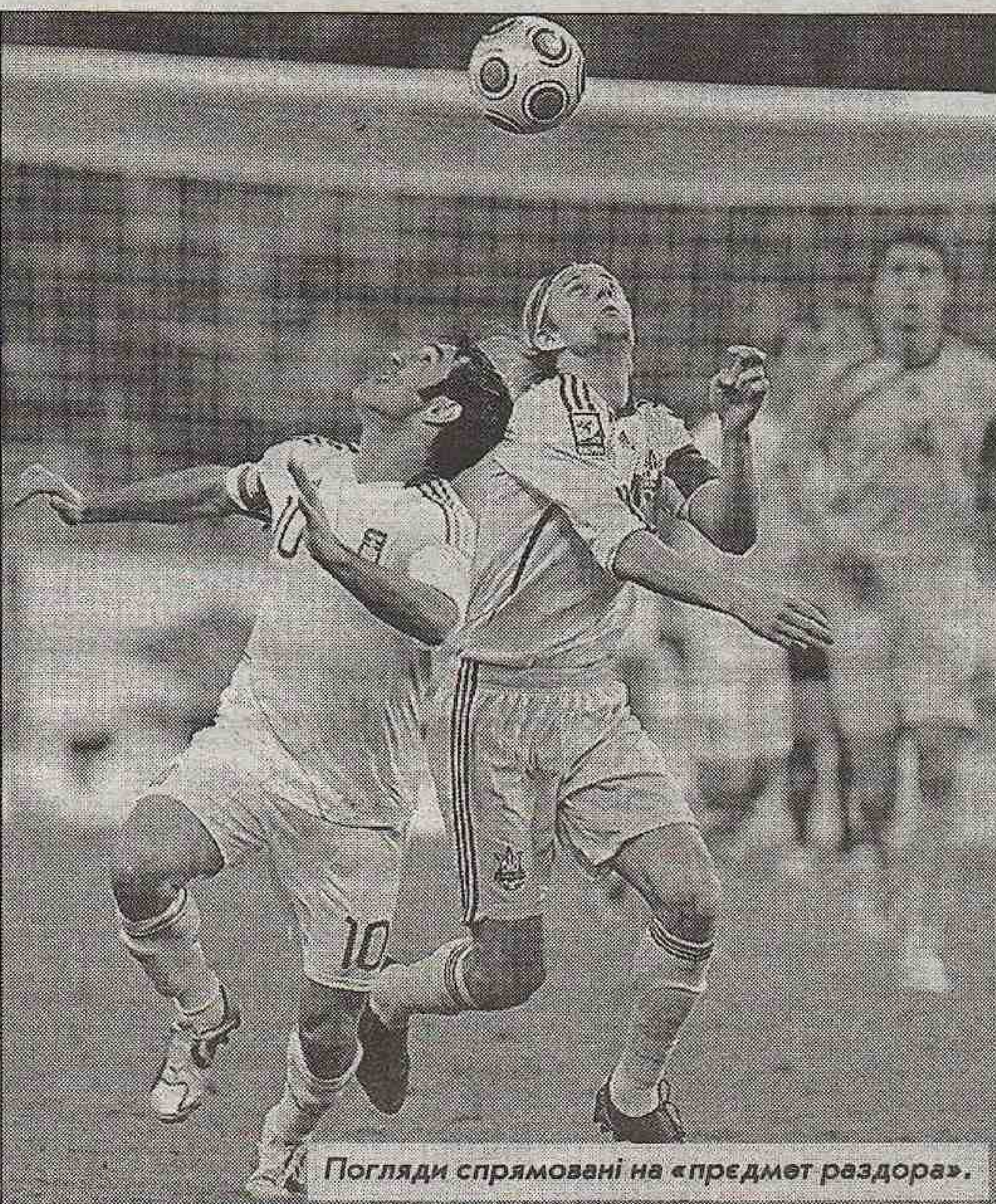
СЮРПРИЗ ВІД ОТТО

Хоч як ми намагалися вгадати стартовий склад греків — не вдалося! Та навряд чи змогли б це зробити й місцеві журналісти, адже хто міг передбачити, що герр Отто в домашньому матчі виставить на поле відразу п'ятьох захисників? Як показав хід гри — не завадив би й шостий. Отож, до складів.

Доволі несподівано місце у воротах зайняв Црвас, а в запасі сидів Сифакіс. Основного кіпера, Халкіса, не було й близько. До речі, що з ним сталося — невідомо, навіть сайт федерації футболу Греції мовчить. Можливо, синдром "Олександра Рикуна"? Жартую.

Тріо центральних захисників склали Морас, Кіріякос і Папастатопулос. Зрозуміло, що така постановка питання значною мірою розв'язує руки крайнім захисникам, роль яких виконували Спіропулос та Вінтра. Не скажу, що хлопці повною мірою скористалися своїм шансом побігати попереду, але трішки було. Пару опорних півзахисників, прогнозовано, склали Кацураніс та Карагуніс. Втім, чим ці двоє півоборонців відрізняються від наших Михалика та Тимощука, так це більшим потенціалом в атаці. Тобто, витрачати окрему кадрову одиницю на роль плеймейкера не доводиться. Якби Рехагель зіграв винятково трьома захисниками, то Самараса та Салпінгідіса можна було б кваліфікувати як півзахисників, а враховуючи наявність "підвальних приміщень" у вигляді вже названих Вінтри та Спіропулоса, — вони ніхто інші, як крайні нападники. В центрі нападу діяв найкращий бомбардир відбірного раунду — Теофаніс Гекас.

Олексій Михайличенко вирішив не шокувати людей своїми тактичними хитрощами зігравши класично 1-4-4-2. У воротах — П'ятов. Захисна лінія Кобин, Кучер, Хачериді, Ракицький. Як бачимо, "подвиги" Кучера в матчі проти "Тулузи" не злякали Олексія Олександровича. Потрібно зазначити, що відіграв Кучер надійно, й сподіваємося, що це надовго. Як і очікувалося, у центрі поля — двоє опорних півзахисників — Тимощук та Михалик. На флангах діяли Ротань та Гусєв, а дует нападників склали Шева та Милевський.

Погляди спрямовані на «прєдмет раздора».

ПОДАРУНОК ВІД ЛОРАНА

Основна загроза воротам українців у першому таймі йшла з правого флангу, де Ракицького явно перегравав швидкий та технічний Салпінгідіс, а ось на протилежному флангі Кобин фактично "з'їв" Самараса. В другому таймі ситуація змінилася й Салпінгідіса не було видно.

Але поки Ярослав розслаблявся, дует Салпінгідіс — Гекас зметикували гол. Перший пройшов і прострелив, другий замкнув цю передачу. Арбітр показав офсайд. На мою думку, його там не було. Всі разом подякуємо французькому рефері.

Найнебезпечніший момент українців у першому таймі — удар Шеви зі штрафного. Црвас відбив за всіма канонами воротарської майстерності. А шкода, на підборі вже був Милевський.

Кінцівка тайму залишилася за господарями. Варто згадати момент, коли після навісу Кацураніса головою пробивав Гекас, але П'ятов накрив м'яч буквально на лінії воріт.

Найгірший вигляд у складі українців у першому таймі мав Ротань, якого Михайличенко замінив на Ярмоленка. Не знаю, чи саме ця заміна вплинула на хід гри, але той мізер, який виходив у греків у першому таймі, в другому зник. Українці почали переграти еллінів, в основному, за рахунок швидших переходів від оборони до атаки. З небезпечних моментів можна виокремити пас Шевченка, яким Андрій виводив Гусєва фактично віч-на-віч з Црвасом, але Олег заплутався у власних ногах і момент втратив, а добивання Милевського сподобалося лише вболівальникам з верхнього сектора, які отримали м'яч як сувенір.

ГРОШІ ВІД РИНАТА

Та хоч би як розвивалася гра, а закінчитися могла дуже погано. Наші дозволили грекам швиденько розіграти штрафний, і після навісу з правого флангу Кіріякос мало не забив головою. Оце був би істинно грецький сценарій! До речі, ви помітили, що українці не отримали жодного попередження, а це, враховуючи кількість гравців, які висіли на тоненькій волосині дискваліфікації, дуже добре. Загальний же висновок такий — українці зіграли погано, але ще гірше зіграли греки, вихід яких на чемпіонат світу просто дискредитує цей турнір.

А тепер справа за Донецьком. Нагадаємо, що Ринат Ахметов пропонує Григорію Суркісу викупити всі квитки за цінами федерації і продати за цінами матчів Ліги Європи. Сподіваємось, що від улюбленої гри багатих напередодні виборів ("Хто більше народ любить"), користь буде лише цьому самому народу.

Олександр ОЗІРНИЙ.

Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО, головний тренер збірної України:

— Як мовиться, перший тайм ми вже відіграли. Але все залишилося, як і раніше: поточний результат нашого двоматчевого протистояння — 0:0. І тепер, звичайно ж, все вирішуватиметься в Донецьку. Ми дуже сподіваємося, що підтримка, яка буде на "Донбас Арені", допоможе нам обіграти збірну Греції.

Що ж до власне гри, то вона була занадто нервовою, а в якихось моментах — навіть сумбурною. Було багато помилок. Напевно, позначалося величезне хвилювання. Результат — непоганий, але він ні про що не говорить.

Нічого нового в грі збірної Греції ми сьогодні не побачили: до чого готувалися, те й отримали. У цьому плані ми передбачили суперника. Хоча не можна сказати, що з нашого боку не було прорахунків: у першому таймі були невеликі провали в обороні як праворуч, так і ліворуч. При цьому ми не зуміли реалізували весь свій потенціал в атаці.

Отто РЕХАГЕЛЬ, головний тренер збірної Греції:

— Результат залишає нам всі шанси на те, аби вирішити завдання виходу в фінальну частину чемпіонату світу. Всі ви бачили, що ми забили гол, але, на жаль, його не зарахували. Та в нас сьогодні був дуже хороший суперник — ми про це знали до матчу, а гра це тільки підтвердила. Особливо сподобався Тимощук. Загалом же, українці дуже добре проявляли себе в контратаках. Що ж до Карагуніса й Кацураніса, то я дуже задоволений їхньою грою в центрі.

Офіційне звернення президента ФК "Шахтар" Рината Ахметова до президента ФФУ Григорія Суркіса

ШАНОВНИЙ ГРИГОРІЮ МИХАЙЛОВИЧУ!

Головна для українського футболу гра року відбудеться 18 листопада на "Донбас-Арені". Цього дня вирішиться, чи поїде наша збірна на чемпіонат світу до ПАР чи ні.

Усі розуміють, що національна команда потребує потужної підтримки вболівальників. Але ФФУ встановила непомірно високі ціни на квитки. Я вже неодноразово говорив і ще раз повторю, що з уболівальниками обійшлися, м'яко кажучи, недобре. До того ж, ми отримали величезний ризик побачити на принциповому матчі напівпорожній стадіон.

Встановивши величезні ціни на квитки, ви хочете заробити з "Донбас-Арени" приблизно 36 мільйонів гривень (4,5 мільйона доларів за курсом Нацбанку). Це при тому, що матчі української збірної в Дніпропетровську та Харкові принесли ФФУ приблизно по 300 тисяч доларів кожен.

Григорію Михайловичу, я пропоную Вам реальний вихід із ситуації, що склалася. ФК "Шахтар" готовий викупити у ФФУ всі 50 тисяч місць на гру Україна — Греція за 1,5 мільйона доларів. Це більше, ніж ви отримали за всі домашні матчі відбірного циклу чемпіонату світу-2010 зі всіх стадіонів разом узятих.

Ми ж запропонуємо всім уболівальникам України квитки за тими цінами, за якими вони продаються на матчі "Шахтаря" в Лізі Європи. Від 20 до 1200 гривень (25, 40, 50, 75, 210, 370, 700, 850).

Ті уболівальники, які вже придбали квитки за завищеними цінами ФФУ, природно, повинні будуть отримати компенсацію за різницю в ціні.

Григорію Михайловичу, я чекаю від Вас прилюдної відповіді в найближчі години. Часу на те, аби виправити ситуацію майже не залишилося.

Відповідь президента ФФУ

ШАНОВНИЙ РИНАТЕ ЛЕОНІДОВИЧУ!

Я цілковито підтримую Вас у тому, що головна для українського футболу гра року відбудеться 18 листопада на "Донбас-Арені". Саме цього дня буде остаточно вирішено, чи здобуде синьо-жовта дружина путівку на чемпіонат світу до ПАР.

Зайве говорити, наскільки важливим є цей поєдинок не лише для гравців і тренерів збірної команди, мільйонів її уболівальників, а й для кожного працівника національної асоціації, хто своєю повсякденною працею створює належні умови для досягнення футболістами високих світових результатів.

Можливо, я посперечався б з Вами щодо доводів та аргументів, на яких Ви будуєте комерційні розрахунки, мотивуючи свою логіку ціноутворення щодо вартості квитків на матч у Донецьку. Але відкрита та прозора арифметика, запропонована нашим діловим партнером "УФІ", особисто мене переконує більше, ніж той галасливий чорний піар, який влаштувало керівництво ФК "Шахтар" напередодні важливої гри.

Можливо, я спробував би переконати Вас і в тому, що фінансові витрати ФФУ на утримання всіх збірних команд, а також ціла низка загальнонаціональних футбольних проектів, якими опікується федерація, лежать не на державному, а на бюджеті громадської організації. А комерційна пропозиція, яку Ви театральним жестом пропонуєте нам прийняти, насправді є лише невеличкою частою того обсягу матеріальних ресурсів, який ми самотужки регулярно акумулюємо для виконання своїх статутних цілей та завдань.

Можливо, я справді вступив би з Вами в публічну дискусію щодо питання про ціну патріотизму, якби за кілька годин до початку матчу в Афінах самочинно не ухвалив рішення про надання фінансових гарантій, завдяки якому кожен український уболівальник зміг побачити гру своєї команди у прямій трансляції на Першому Національному телеканалі.

Зверніть увагу, я не почав докопуватись до причин, через які донецька ТРК до останнього не спромоглася придбати телеправа на матч у грецькій столиці. Де Ви були з цими 1,5 мільйона доларів учора, коли телекартинка поєдинку для глядачів усієї країни вартувала 800 тисяч євро? Це лише один приклад того, як Ваші реальні вчинки не збігаються із гучними заявами.

У зв'язку з вище викладеним, закликаю Вас припинити нагнітання ажіотажу навколо питання про вартість квитків. Тим більше, що нашим комерційним партнером вже реалізовано майже 25 тисяч місць. Якщо Ви справді хочете організувати благодійну акцію для уболівальників всієї країни, будь ласка, викупіть квитки за цінами, встановленими "УФІ", і розпоряджайтеся ними на власний розсуд. При цьому не треба спекулювати на протистоянні з ФФУ, оскільки, роз'яснення комерційного агента Федерації футболу України вже давно розставили усі крапки над "і" для допитливих уболівальників.

Сподіваюсь, що й Ви, нарешті, почуєте ці аргументи, а також разом з ФФУ та місцевою владою подбаєте про те, щоб авторитет "Донбас-Арени" був підтверджений зразковою організацією непересічної спортивної події, яка очікується 18 листопада.

Я переконаний у тому, що наші спільні, а не розрізнені зусилля напередодні матчу Україна — Греція, будуть правильно оцінені футбольною громадськістю країни.

МОСКВА

РОСІЯ — СЛОВЕНІЯ — 2:1 (1:0).

Суддя: Бо Ларсен (Данія).

РОСІЯ: Акінфеєв, Анюков, Ігнашевич, В.Березуцький, Білялетдинов, Денисов, Павлюченко (Сичов, 80), Аршавін, Семак (Бистров, 60), Зирянов, Жирков.

СЛОВЕНІЯ: Ханданович, Бречко, Шулер, Цесар, Йокич, Бірса (Стеванович, 77), Радосавлевич, Корен, Кірм (Печник, 82), Дедич (Любіянкич, 67), Новакович.

Голи: Білялетдинов (40, 51) — Печник (87).

На думку головного тренера збірної Росії Гуса Хіддінка, його підопічні самі винні в тому, що не зуміли втримати комфортного рахунку. "Ми могли закінчити матч і з рахунком 3:0, але якщо не караєш суперника забитими м'ячами, тоді й 2:1 стає справедливим підсумком, — зауважив голландський фахівець. — Ми втратили безліч голевих епізодів, а наприкінці поєдинку розгубилися. Словенці перехопили ініціативу, взяли м'яч під контроль і використали один із нечисленних шансів для взяття воріт".

Якщо завдання росіян на цю зустріч не викликало сумнівів — перемога з комфортним рахунком, — то про кандидатури в стартовий склад говорилося чимало. Головне запитання: кому Гус Хіддінк довірить місце центрфорварда? Відсутність ігрової практики в Романа Павлюченка, слабка результативність Павла Погребняка, нестабільність Олександра Кержакова, річна відсутність в збірній Дмитра Сичова — кожен з нападників мав по серйозному недоліку напередодні поєдинку в Лужниках.

Вибір ліг на Павлюченка. Роман у "Тоттенхемі", в кращому разі, виходить на заміну (78 хвилин ігрового часу в 12 матчах прем'єр-ліги), напередодні він зізнався, що злий, як собака, і готовий вихлюпнути енергію в протистоянні із словенцями. Додамо, що позицію лівого захисника грав Юрій Жирков, який в своєму клубі теж з'являється на полі на свята. Через травми він провів за "Челсі" лише два матчі. Юрій проявив себе вже в дебюті поєдинку. Словенці активно розпочали зустріч, на дев'ятій хвилині отримали відмінний шанс для взяття воріт. Новакович увірвався до штрафного, відпасував назад Бірсі. Форвард "Осера" приклався щосили, але Жирков блокував удар. А через п'ять хвилин мало не забив сам Юрій. Обігравши кількох опонентів, він бив з кута воротарської — Ханданович врятував свою команду.

Гості в атаці активно діяли хвилини до двадцятої, але потім зосередились переважно на руйнуванні нападів суперника. Руйнувати, тим часом, було що – фірмовий удар із штрафного наніс Ігнашевич, і Ханданович знову дістав змогу продемонструвати, що перебуває в непоганій формі. А ось на 40-й хвилині голкіпер "Удинезе" врятувати словенців не зміг. Анюков адресував м'яч в центр на Павлюченка, той дотиком знайшов Білялетдинова. Диніяр залишив з носом двох захисників — просто пішов в один бік, а потім блискавично розвернувся, переклавши м'яч під іншу ногу, — і завдав незручного удару з незручної для себе правої ноги. М'яч після невеличкого рикошету від Шулера транзитом через стійку опинився в сітці. Для Білялетдинова цей гол був лише другим за збірну.

Білялетдинов відповів Заховичу.

А третій свій гол хавбек "Евертона", що відсиджує нині триматчеву дискваліфікацію за "ірисок", забив на початку другої половини. Після серії передач і рикошету м'яч відскочив до Білялетдинова, й Диніяр зблизька послав м'яч повз воротаря — 2:0. У середині другого тайму двічі нагадав про себе Павлюченко. Спочатку форвард бив з гострого кута, а потім — головою з центру штрафного — в обох випадках надійно зіграв словенський голкіпер.

Здавалося, підопічні Хіддінка спокійно доведуть гру до сухої перемоги і майже забезпечать собі легке життя на матч у Мариборі. Гості зрідка наближалися до чужих володінь, випробували щастя дальніми ударами, й забитий ними гол виглядав нелогічно. Капітан збірної Словенії Роберт Корен добряче приклався з лінії штрафної, Акінфеєв не без зусиль відбив м'яч, але прямо на голову Печнику, який тільки-но вийшов на заміну. У підсумку, вельми комфортний для Росії рахунок 2:0 перетворився на небезпечний — 2:1.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ДУБЛІН

ІРЛАНДІЯ — ФРАНЦІЯ — 0:1 (0:0).

Суддя: Брих (Німеччина).

ІРЛАНДІЯ: Гівен, Леджер, Кілбейн, О'Ши, Данн, Уелан, Лоуренс (Хант, 81), Ендрюс, Дойл (Бест, 70), Роббі Кін, Дафф (Макгіді, 76).

ФРАНЦІЯ: Льорис, Санья, Абідаль, Галлас, Лассана Діарра, Гуркюфф, Анелька, Жиньяк (Малуда, 90), Анрі, Евра, Алу Діарра.

Гол: Анелька (72).

Без сумніву, ця пара найсильніша з чотирьох у стикових матчах відбору до ЧС-2010. Збірна Ірландії хоча й не частий учасник великих форумів, але в Європі вважається вкрай незручним та сильним суперником. Востаннє британці виступали на ЧС-2002, а до цього — аж на ЧС-1994. За такою тенденцією (раз на вісім років) ірландці повинні потрапити на мундіаль у ПАР. Однак...

Якщо простежити шлях обох команд до стикових матчів, то можна відзначити, що Ірландія і Франція опинилися тут дещо несподівано, але при цьому — цілком заслужено. Якщо для британців це звучить як похвала, то для французів — як ще один плювок на адресу наставника команди Раймона Доменека. Змагатися на рівних з італійцями на тривалій турнірній дистанції підопічним Джованні Трапаттоні не під силу, а тому друга позиція — це об'єктивний максимум, який могли витиснути ірландці в своїй стиковій кампанії. Що ж до галлів, то ті вже точно за всіма показниками сильніші за сербів, але гра в трикольорових випарувалася ще в програному фіналі чемпіонату світу 2006 року і з того часу не подає ознак життя. Ось і доводиться пробиватися на мундіаль через запасний вихід.

У середині першого тайму "півні" лише дивом не опинилися в ролі тих, хто наздоганяє. Шей Гівен від своїх воріт виконав штрафний, а м'яч, оминувши всіх, прилетів до Роббі Кіна. Нападник "Тоттенхема" вийшов на ударну позицію, але не зумів як слід розпорядитися моментом під пресингом голкіпера Уго Льориса, проте м'яч несподівано відскочив до Лоуренса. Однак гравець "Сток Сіті" від такого подарунка долі розгубився, не відразу розібрався в ситуації і бив прямо в Патріса Евра. Згодом з глибини поля небезпечно атакував Кіт Ендрюс, але м'яч після його дальнього удару пролетів повз ворота. Пізніше Ендрюс помилився в простій ситуації, виклавши м'яч на ногу Тьєррі Анрі, проте своїм найкращим моментом за весь тайм збірна Франції не скористалася — форвард "Барселони" теж пробачив суперника.

Незважаючи на те, що початок другого тайму залишився за господарями, збірна Франції, завдяки насиченій середній лінії, досить швидко вирівняла гру, а потім почала діяти першим номером. На 72-й хвилині рішучість галлів принесла плоди. Ніколя Анелька завдав удару від межі штрафної, м'яч рикошетом від Шона Леджера вдарився об стійку і влетів у ворота Гівена. Наприкінці зустрічі небезпечними моментами обмінялися Андре-П'єр Жиньяк і Айден Макгіді. Форвард збірної Франції і "Тулузи" не влучив у порожні ворота, а удар хавбека "Селтика" парирував Льорис. Гостьова перемога (1:0) зробила підопічних Раймона Доменека фаворитами протистояння. А підопічним Джованні Трапаттоні необхідно створити маленьке диво, щоб потрапити до Південної Африки.

Автора голу взяли «на бедро».

Михайло РЄЗНІК.

ЛІСАБОН

ПОРТУГАЛІЯ — БОСНІЯ ТА ГЕРЦЕГОВИНА — 1:0 (1:0).

Суддя: Аткінсон (Англія).

ПОРТУГАЛІЯ: Едуардо, Бруну Алвеш, Пауло Феррейра, Дуда, Рикарду Карвалью, Ліедсон, Деко (Тьягу, 84), Сімао (Угу Алмейда, 88), Пепе, Рауль Мейрелеш, Нані (Коентрао, 69).

БОСНІЯ ТА ГЕРЦЕГОВИНА: Хасажич, Спахич, Муратович (П'янич, 86), Рахимич, Яхич, Мисимович (Муслимович, 81), Джеко, Надаревич, Ібишевич, Саліхович, Ібричич.

Гол: Бруну Алвеш (31).

Це єдина пара учасників серії плей-офф, де одразу після жеребкування португальцям гарантували путівку до ПАР. Боснія та Герцеговина справді стала відкриттям відбіркового циклу, залишивши поза грою грізну Туреччину. Та в успіх темної конячки без іменитих гравців в складі вірилося мало. Можливо, подібні розмови й завадили господарям цієї зустрічі з усією відповідальністю підійти до матчу. До того ж, головна зброя португальців — найдорожчий гравець світу Криштіану Роналду — до кінця не залікував травми, і не зміг своїй команді допомогти в боротьбі.

Бруну Алвеш: «Он там ваше місце, хлопці».

За перші тридцять хвилин гри португальці організували лише один небезпечний момент — удар Ліедсона головою на восьмій хвилині. Загалом же, гості контролювали м'яч, але прогнозованої тотальної переваги португальської збірної спостерігати не доводилося. Та на 31-й хвилині боснійський захист все ж таки проґавив Бруну Алвеша, й оборонець "Порту" головою переправив м'яч до сітки воріт після навісу Нані. З відповіддю гості не забарилися. Через сім хвилин Саліхович атакував з "другого поверху", й голкіперу Едуардо довелося показати всю свою майстерність, аби не дозволити м'ячу перетнути лінію воріт. За кілька хвилин гості знову мали нагоду зрівняти рахунок. Цього разу після удару Ібричича головою м'яч влучив у стійку воріт.

Схоже, Карлуш Кейруш, взяв до уваги всі ці прорахунки, й під час перерви вніс певні корективи, адже з поновленням гри збірна Португалії вже впевнено справлялася з атаками суперника, в той же час намагаючись добитися вагомішої фори перед повторним матчем. На 57-й хвилині відмінну нагоду змарнував Ліедсон. Міг відзначитися й Деко, але йому завадив рикошет.

Здавалося, гостям не під силу гідно відповісти іменитому супернику, поки на 77-й хвилині на удар не наважився Джеко. До цього португальці вже відійшли назад великими силами, прагнучи втримати мінімальну перемогу. За це підопічні Кейруша мало не були покарані й у кінці матчу. Джеко бив головою, та м'яч влучив у поперечину, після чого Муслимович спробував зіграти на добивання та цього разу на заваді стала стійка. Після матчу втрачених нагод, навряд чи хтось наважиться без поваги говорити про Боснію та Герцеговину. Та, зрештою, лише повторний матч розставить всі крапки над "і".

Головний тренер збірної Португалії Карлуш Кейруш після матчу заявив, що його команда виконала мінімальне завдання на цю гру. "Важливо було не пропустити. У нас були шанси збільшити перевагу й вселити впевненість в команду перед повторною грою, але не вийшло".

Головний тренер збірної Боснії та Герцеговини Мирослав Блажевич не втрачає надії. "У футболі складно бути в чомусь упевненим, але я вважаю, що ми вийдемо на чемпіонат світу. Мої гравці могли й повинні були зіграти краще, але, з урахуванням двоматчевого протистояння, результат задовільний".

Віталій ФЕДОРЕНКО.

U-21

РОГИ ТА КОПИТА — ЦЕ ВСЕ, ЩО ЗАЛИШИЛОСЯ ВІД "ЧЕРВОНИХ ДИЯВОЛІВ"

БЕЛЬГІЯ — УКРАЇНА — 0:2.

Бельгія: Міньоле, Аараб (Бентеке, 81), Альдервейрельд, ван Гейсігем, Хейгебарт, Бюєн, Мунунга, Вітсель, Лукаку, Карсела-Гонсалес, Муянгі (Кумс, 46).

Україна: Каніболоцький, П.Пашаєв, Кривцов, Матвєєв, Сахневич, Білий (Віценець, 74),Чеснаков, Голодюк, Морозюк (Гармаш, 90+1), Коноплянка, Кравець (Федорчук, 67).

Голи: Голодюк (36, 73).

У п'ятницю, 13 листопада, молодіжна збірна України впевнено переграла на виїзді команду Бельгії завдяки двом голам Олега Голодюка, внаслідок чого одноосібно очолила восьму відбірну групу Євро-2011.

Уже звично звіт про матч нашої збірної 21-річних розпочинається із зауваження, що Павло Яковенко не міг розраховувати на оптимальний склад. Нагадаємо, що поїздку до Бельгії через перебір жовтих карток пропускали київські динамівці Роман Зозуля і Кирило Петров, а також гравець столичної "Оболоні" Андрій Фартушняк. Окрім того, через травми залишились вдома півзахисники запорізького "Металурга" та московського "Спартака" Тарас Степаненко та Єгор Лугачов, а також дует із харківського "Металіста" — Євген Селін і Володимир Лисенко.

Тому керманич "синьо-жовтих" традиційно вдався до експериментів, які вилилися у вихід з перших хвилин динамівців Артема Кравця (центральний нападник) та Андрія Сахневича (лівий захисник), а також запорізького "металурга" Максима Білого (правий півзахисник). Досить несподівано в стартовий старт потрапив Олег Голодюк, котрий в цьому циклі ще жодного разу не виходив в основі. І варто відзначити прозірливість Павла Яковенка, адже саме півзахиснику львівських "Карпат" судилося відіграти ключову роль у поєдинку. Крім того, привертає увагу дебют у "молодіжці" універсала з донецького "Шахтаря" Віталія Віценця.

Із самого початку українці взялися до улюбленої справи: віддали ініціативу суперникам, а самі намагалися гостро контратакувати. Не можна сказати, що в обороні наші хлопці діяли безпомилково, адже на старті зустрічі біля воріт Антона Каніболоцького все ж таки бувало гаряче. На 13-й хвилині українську команду врятувала лише поперечина. Втім, загалом "синьо-жовті" контролювали хід гри. Це підтвердив і перший гол матчу, забитий у традиційному для команди Яковенка стилі — внаслідок "стандарту". Микола Морозюк навісив з кутового, Артем Кравець поборовся на другому поверсі, але м'яч дістався Олегу Голодюку, який з близької відстані "розстріляв" голкіпера.

Бельгійці, звісно, спробували додати в активності, проте ніяк не могли підібрати ключі до щільної оборони гостей. Чітка підстраховка, активний пресинг, постійна силова боротьба, котру українці нав'язували опонентам, не дозволили останнім розраховувати бодай на нічию. Натомість Голодюк і після перерви продемонстрував свій бомбардирський хист. Цього разу він скористався навісом Павла Панаєва і в ефектному стрибку головою відправив м'яч до сітки воріт.

Таким чином, у активі підопічних Павла Яковенка наразі 11 залікових балів після п'яти турів. Щоправда, інші фаворити нашого квінтету, французи, що відстають на три очки, мають гру в запасі. Наздогнати "синьо-жовтих" вони спробують уже за чотири дні, коли вдома зустрінуться зі словенцями. Українці ж наступний матч проведуть 29 травня проти Мальти. Нагадаємо, що до наступного раунду кваліфікації вийдуть переможці десяти відбірних груп та чотири найкращі команди, що посядуть другі місця. Далі вони у плей-офф розіграють сім путівок до фіналу, що відбудеться в Данії.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
Україна	5	3	2	0	8-3	11
Франція	4	2	2	0	7-3	8
Бельгія	5	2	2	1	4-3	8
Словенія	5	2	0	3	4-7	6
Мальта	5	0	0	5	0-7	0

КАЛЕНДАР МАТЧІВ

17 листопада 2009 року.

Франція — Словенія

3 березня 2010 року

Бельгія — Мальта

29 травня

Мальта — Україна

11 серпня

Франція — Бельгія

3 вересня

Словенія — Бельгія

Україна — Франція

7 вересня

Франція — Мальта

Україна — Словенія

З перших уст

Олег ГОЛОДЮК:

ПЕРШИЙ ГОЛ — ЦЕ І Є МОЯ РОБОТА

Героєм матчу молодіжних збірних Бельгії та України став півзахисник "Карпат" Олег Голодюк, який забив два голи. Після повернення до Львова, карпатівець розповів про свої враження від гри.

— Дізнався про те, що гратиму зі стартових хвилин уже на установці. До того працював разом зі всіма на тренуваннях. Звісно, була надія, що Павло Яковенко поставить мене до основи, але якби опинився б в запасі — не переймався б.

— До гри швидко адаптувався?

— Ми всі розуміли, що це гра за перше місце, тому намагалися не звертати уваги на трибуни, які тисли у перші хвилини. Справді, на початку бельгійці нас трішки притисли, але через хвилин двадцять вже ми контролювали гру.

— Ти грав на позиції опорника, але зробив роботу нападників...

— Перший гол — це, власне, і була моя робота. На установці я отримав завдання — під час кутових бути готовим замкнути дальню стійку. Так і сталося. Після подачі Морозюка я підставив ногу і проштовхнув м'яч. А другий гол забив головою після класного паса від Пашаєва.

— Павло Яковенко після гри щось говорив?

— Подякував усім за гру. Нікого персонально не виділяв, і це правильно, адже грає команда. Побажав нам успіхів у клубах.

— Збірній залишилося провести три гри. Найважче буде грати проти французів?

— Мабуть, але й Мальта не подарунок. Саме з ними ми гратимемо найближчу гру. Незважаючи на різні рейтинги, це міцна команда. І щоб в ній виграти, треба докласти максимум зусиль. Коли ми грали проти Мальти вдома, переможний гол забили аж наприкінці матчу. Головне — підійти до цієї гри без недооцінки. Ця команда якщо і програє, то лише мінімально.

Сторінками історії

СЕЗОН "КАРПАТ" З БУКЕТОМ РЕКОРДІВ

У неділю, 15 листопада, виповнилося 30 років відтоді, як львівські "Карпати" за підсумками сезону-1979 після дворічної паузи повернулися до союзної "вишки", встановивши цілу низку довічних, як потім з'ясувалося, рекордів в історії радянської першої ліги. Степан Юрчишин провів за сезон 42 м'ячі в 42 (!) матчах, "Карпати" забили найбільшу кількість голів — 89 і не втратили на своєму полі жодного очка.

Як пригадує один з найкращих бомбардирів в історії команди, а нині — спортивний директор ФК "Карпати" Степан Юрчишин, перед початком чемпіонату на тренерському містку команди відбулися значні зміни. Новим начальником команди було призначено відомого в минулому суддю всесоюзної категорії Михайла Кусеня. А головний тренер Іштван Секеч, який розпочинав свій шлях у великий футбол у львівському СКА, запропонував на посади своїх нових помічників колишніх одноклубників-армійців Ярослава Дмитрасевича та Богдана Грещака. Граючим тренером став Лев Броварський. Сезон-79 Степан Юрчишин провів у футболці з дев'ятим номером, яку мені під час проводів передав найкращий бомбардир в історії "Карпат" Володимир Данилюк. На старті чемпіонату "Карпатам" важко вдавалося набирати очки на виїзді, й у першому колі львів'яни здобули лише дві виїзні перемоги — в Ашгабаді та Дніпропетровську. Рівень тодішньої першої ліги був не нижчим за рівень нинішньої української вищої. Напруги турнірному марафону, який тривав 46 турів, додавав і той факт, що вибувало з першої ліги одразу п'ять клубів. Тож і "Карпатам", проти яких у другому колі налаштовувалися як проти лідера, на чужих полях діяти було непросто. Натомість вражаючою була переможна домашня серія "Карпат", яка розпочалася 9 квітня і тривала дев'ять матчів — до 19 червня. Суперники львів'ян жодного разу не "розмочили" ворота карпатців, які захищав Олексій Швойницький.

Після першого кола "Карпати" посідали друге місце в таблиці, поступаючись ярославському "Шиннику". Серед матчів другої частини сезону запам'ятались розгромні перемоги над ашгабадським "Колхозчі" — 6:1 та дніпропетровським "Дніпром" — 6:2. А принциповою була перемога над сусідами по турнірній таблиці — краснодарською "Кубанню". На той час минуло вже два тури, як львів'яни вийшли на перше місце. Гра з кубанцями минула у надмірно жорсткій боротьбі, й уже в середині першого тайму краснодарці залишились у меншості — за два попередження залишив поле Юрій Сьомін, недавній наставник київського "Динамо". Наприкінці першого тайму Ігор Мосора відкрив рахунок, проте відразу після перерви найкращий бомбардир "Кубані" Олександр Плошник скористався чи не єдиним шансом і встановив рівновагу. І все ж Юрій Суслопаров провів переможний гол з пенальті, покаравши "Кубань" за грубощі, — 2:1.

"Карпати" завоювали путівку до вищої ліги за кілька турів до завершення, однак на фініші не дозволяли собі зменшення обертів. У завершальних трьох турах "Карпати" здобули красиві впевнені перемоги, обігравши вдома воронезький "Факел", ярославський "Шинник", а в завершальному турі здолали у Вільнюсі "Жальгіріс" — 4:2. Для Степана Юрчишина це був фантастичний сезон — голи забивались чи не в кожній грі: 42 м'ячі в 42 матчах, в тому числі два хет-трики й 13 дублів. А ще був один кубковий хет-трик у ворота "Паміру" з Душанбе. Як згадує форвард "зелено-білих", приємно було грати при такій середній лінії команди, у якій виділялися Лев Броварський, Андрій Баль, Юрій Дубровний, Ярослав Думанський.

Можливо, Юрчишин забив би ще більше, але він пропустив чотири матчі через виклики до першої збірної СРСР. До лав першої радянської збірної залучали також Олега Родіна, і це було подією, адже тоді гравців з першої ліги фактично не запрошували. У союзній збірній на той час виступали такі легендарні футболісти, як Давид Кіпіані, Юрій Гаврилов, Хорен Оганесян, Рамаз Шенгелія, Ринат Дасаєв. А в "Карпатах" підібралась талановита молодь. Разом з Юрчишиним та Родіним пройшли школу молодіжної збірної Баль, Суслопаров, Думанський, який, до речі, цього року став срібним призером чемпіонату світу в Японії. До юнацької збірної залучалися Іван Паламар та Володимир Дикий. У 1979 році Степан Юрчишин допоміг збірній України стати бронзовим призером VII Спартакіади народів СРСР, провівши два голи у ворота збірної Росії, — 2:1. Склад української збірної в тому матчі говорить сам за себе: Юрій Роменський, Анатолій Коньков, Сергій Балтача, Сергій Журавльов, Віктор Колотов, Анатолій Дем'яненко, Леонід Буряк, Олег Блохін, Володимир Безсонов, Степан Юрчишин, Микола Федоренко.

Після спартакіади Валерій Лобановський хотів бачити Степана Юрчишина у своїй команді й наприкінці чемпіонату його "приховували" від київського "Динамо". Тож тиждень бомбардир провів у Львові, в районі Майорівки, потім форварда на місяць відправили в Піцунду і, нарешті, на два тижні — в Ужгород. У наш час це, мабуть, має кумедний вигляд, а тоді біля квартири Юрчишина можна було зустріти міліцейського патруля. А на фініші сезону-79 до щорічного списку "33 найкращих футболістів СРСР" увійшли й двоє представників "Карпат" — Юрчишин і Родін.

Наприкінці року "Карпати" з нагоди повернення до вищої ліги вшанували в переповненому вболівальниками Палаці культури імені Гагаріна. Пригадаємо й ще одну футбольну подію, коли наприкінці сезону був проведений матч, присвячений десятій річниці завоювання Кубка СРСР, "Карпати-69" — "Карпати-79", який завершився з рахунком 5:3 на користь молодшого покоління львівського клубу.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

Динамо

В період вирішальних матчів національних збірних, футболісти "Динамо", не задіяні в них, продовжують підготовку до календарного матчу чемпіонату України проти "Шахтаря". Хоча в розташуванні Валерія Газзаєва небагато футболістів, всі вони старанно працюють на тренуваннях, а в неділю, аби розбавити одноманітні будні, зіграли контрольний матч. Спаринг-партнером була молодіжна команда "Динамо". Гра тривала два тайми по 35 хвилин.

Умовно перший склад володів перевагою, створював більше небезпечних моментів, і в результаті переміг — 2:0. Уже на 12-й хвилині Гармаш віддав чудовий пас на Коркишко, і Дмитро в падінні відправив м'яч точно в далекий кут — 1:0. Незабаром Зозуля заробив штрафний поблизу воріт, але Кравченко, котрий виконував стандарти разом з Коркишком, влучив у "стінку". Непоганий момент був у Гармаша, але м'яч пролетів повз ворота. Молодіжний склад організовано захищався, за першої ж нагоди йдучи в атаку. До перерви нечисленні глядачі, серед яких були збірники, що повернулися з Греції, і футболісти "Динамо-2", забитих м'ячів більше не побачили.

Після перерви розклад сил на полі не змінився. "Сині", граючи без замін, продовжували домінувати, а "білі", змінивши половину складу, намагалися відігратися на контратаках. Аби зняти всі питання щодо переможця й уникнути нервової концівки, за п'ять хвилин до фінального свистка, "сині" подвоїли перевагу. Теміле вийшов на ворота Рудька, Артур випередив нападника й вибив м'яч перед собою. В потрібному місці опинився Зозуля, який несильним ударом спрямував м'яч до порожніх воріт.

"Динамо" (футболки сині): Шовковський, Єременко, Бетао, Алмейда, Несмачний, Маграо, Кравченко, Гармаш, Коркишко, Теміле, Зозуля.

"Динамо" (футболки білі): Загладько (Рудько, 46), Сухоцький (Шматоваленко, 36), Логінов, Пінчук (Рябушко, 36), Сокуренко (Есеола, 36), Петров, Макаренко, Прокипчук (Боровець, 36), Лещенко, Іваніщенко (Пархоменко, 36), Дудченко.

Дніпро, Металург Зп

Загалом, матч минув у рівній боротьбі, і нічийний результат можна визнати закономірним. У відсутність збірників шанс проявити себе отримали багато гравців "Дніпра", які не потрапляють до основного складу, а, крім того, вперше після травми на полі з'явився Джаба Канкава. "Металург", хоч і мав в обоймі всіх гравців "основи", також експериментував і надавав практику гравцям, що відновилися після ушкоджень. Так, центральний захисник Дмитро Невмивака останні хвилини зустрічі провів на вістрі атаки, а Тарас Степаненко і Євген Пісоцький вперше зіграли після травм.

Першими забили господарі — Бєлик відгукнувся на навіс зі штрафного, але гол було скасовано через офсайд. А от зарахований забитий м'яч виявився в активі гостей. Шахов дуже різко атакував в своєму штрафному Каськова, і Аржанов реалізував пенальті. Взагалі, Каськов був дуже активним в дебюті матчу. Кілька разів вривався в штрафну "Дніпра", але в завершенні діяв украй невдало.

"Дніпру" більше вдалася друга половина тайму. Хороший момент мав Самодін, але, звільнившись від опіки, не зумів пробити головою після хорошої подачі Каверіна. Той же Самодін мав безпосередній стосунок до гола у відповідь. Сергій бив у падінні через себе, а дорогу м'ячу перепинили руки суперника. Бєлик з пенальті був точним.

Весь другий тайм суперники намагалися грати на зустрічних курсах і сповна могли розраховувати на те, аби забити переможний гол. З усіх атак, ударів і стандартних положень в "Дніпра" і "Металурга" було по два голевих моменти. На 50-й хвилині Модебадзе, обігравшись з Аржановим, пробив у стійку. А на 56-й хвилині на побачення з Боровиком виходив Опанасенко, та воротар зіграв блискуче. В "Дніпра" в схожих моментах, могли забивати Каверін і Льопа. Віталій на 52-й хвилині бив, здавалося, напевно, але влучив у голкіпера, який встиг повернутися у ворота. А після удару Дмитра на 61-й хвилині м'яч з лінії встиг вибити Тейку.

"Дніпро": Лаштувка (Боровик, 46), Алсидес, Шахов, Лисицький, Чеберячко, Ессола, Каверін, Калиниченко (Карноза, 74), Льопа, Бєлик (Канкава, 74), Самодін.

"Металург" Зп: Коваль, Опанасенко, Тейку, Невмивака, Карауш (Пісоцький, 58), Калонас (Тигорєв, 58), Степаненко (Рудика, 46), Аржанов, Алозі (Модебадзе, 46, Сидорчук, 84), Каськов (Вернидуб, 68, Нестеров, 83), Кім (Мицейка, 71).

Голи: Аржанов (24, пен.), Бєлик (33, пен.).

Зоря, Металург Д

Незважаючи на товариський статус матчу, гра вийшла досить цікавою. Вже на четвертій хвилині Лазарович небезпечно пробивав, але голкіпер перевів м'яч на кутовий. Господарі відповіли ударом Мгуні, м'яч пролетів поряд зі стійкою. Донеччанам вдалося провести пару небезпечних атак, але спочатку Дімітров не зміг пробити Шуховцева, потім Маріо Сержіо пробачив гостей, пославши м'яч вище воріт. А на 30-й хвилині оборона "Зорі" дозволила Кингслі вийти віч-на-віч і забити перший гол у ворота луганців.

Пропустивши, "Зоря" відповіла атакою, яка завершилася ударом Лазоровича, але Тарасу не вистачило точності. Через кілька хвилин Кингслі змусив Шуховцева вступити в гру, небезпечно пробивши головою. Обидві команди шукали щастя біля воріт суперника, проте забитих голів в першому таймі більше не було.

У перерві наставник "Металурга" зробив низку замін. Юрій Коваль обмежився однією, помінявши Антонова на Шевчука, який вніс певну гостроту до атакувальних дій "Зорі", а на 53-й хвилині став безпосереднім учасником узяття донецьких воріт. Лазарович віддав передачу в штрафний на Шевчука, той перевів м'яч на Каменюку і Микита точним ударом зрівняв рахунок. Через кілька хвилин після забитого гола Каменюка отримав шанс зробити дубль, але м'яч влучив у стійку. Як завжди буває, не забиваєш ти, заб'ють тобі. Помилка захисників "Зорі" дала змогу Шищенку, котрий вийшов на заміну, забити другий гол у ворота луганців. У час, що залишився, обидві команди зі змінним успіхом продовжували атакувати ворота, але рахунок змінити не змогли.

"Металург": Шуст (Воробйов 28, Дишленкович, 59), Маріо Сержіо (Ткаченко, 46), Чечер (Коротецький, 46), Воловик (Барановський, 71), Шина (Аракелян, 65), Прийма (Даниловський, 58), Лазич (Грищенко, 61), Кінгслі (Шищенко, 58), Димитров, Олійник (Фабиньо, 46), Мгуні.

"Зоря": Шуховцев, Ховбоша, Дурай, Малий, Меликян (Джихані, 74), Каменюка (Грінченко, 74), Скоба, Колесниченко (Милько, 59), Городов (Волков, 78), Антонов (Шевчук, 46), Лазарович (Кохман, 71).

Голи: Кінгслі (29), Шищенко (68) — Каменюка (50).

Металіст

Один з претендентів на місце в трійці чемпіонату України серед команд прем'єр-ліги познущався над представником обласного чемпіонату — куп'янським "Локомотивом".

З перших хвилин поєдинку "Металіст" окупував половину поля гостей і почав методично вишукувати слабкі місця в їхній обороні. Дальніми ударами перевіряли кіпера Олійник і Девич, активно грали на флангах Пшеничних і Обрадович, керував атаками Рикун. Проте, незважаючи на наявність непоганих моментів, перший гол було забито лише наприкінці першої тридцятихвилинки.

Жажа отримав м'яч перед штрафним майданчиком і зважився на удар з 25 метрів. Під удар кинувся захисник, і м'яч, змінивши напрям, влетів у ближній кут. За мить Джексон подав кутовий, Папа в боротьбі із захисником скинув м'яч на кут воротарського майданчика, і Девич, випередивши захисника, переправив м'яч у ближній кут.

Можна сказати, що "Локомотив" лічену кількість разів переходив центр поля, а виною тому була упевнена гра опорних півзахисників — Шелаєва і Валяєва. На 32-й хвилині Девич на лівому фланзі зробив вражаючий рейд, обігравши трьох захисників, після чого пробив у ближню стійку. Через п'ять хвилин Рикун віддав пас на Олійника, той зблизився з воротарем і перекинув його — 3:0. Минуло ще кілька хвилин — і знову Рикун відіграв на Олійника, а той пробив з-за меж штрафної — без шансів для кіпера.

Після перерви гра дещо змінилася, і в суперника почали з'являтися шанси (позначився дещо експериментальний склад оборони "Металіста"). Уже на 49-й хвилині Череповський скористався помилкою захисту при спробі зловити його в офсайд і, втікши на побачення з Бажаном, технічно переграв його.

Варто відзначити, що в центрі захисту в другому таймі в складі "Металіста" грали Слюсар і Дмитрук (молодий захисник, який перебуває на перегляді).

На 64-й хвилині невтомний Череповський знову втік до воріт в повній самоті, а потім впав після контакту з Селіним. Ігор Бажан, накрив м'яч в правому від себе куті, не давши Боброву скоротити відрив.

Через кілька хвилин "Металіст" різко підвищив темп, і суперник просто "посипався". У ці хвилини відмінно проявили себе фланги, а в центрі поля виділявся швидкою, технічною і нестандартною грою Фредес, який, можна сказати, був диригентом атак. Завершили розгром "Локомотива" Буркхард (двічі) і Єременко (двічі).

"Металіст": Горяїнов, Пшеничних, Майдана, Папа Гуйє, Обрадович, Валяєв, Шелаєв, Рикун, Олійник, Девич, Коельо.

"Металіст" (другий тайм) Бажан, Селін, Слюсар, Дмитрук, Бордіян, Едмар, Буркхардт, Фредес, Єременко, Зезе, Барилко.

Шахтар

"Шахтар" почав без розвідки. Вже на сьомій хвилині турецькі захисники не змогли перешкодити Адріано на швидкості увірватися в штрафну і завдати точного удару по воротах — 1:0. Не встигли турки схаменутися, як в їхні ворота влетів другий м'яч — Левандовський чудовою передачею вивів Адріано на побачення з воротарем "Антальяспора". 17-й номер "гірників" обіграв свого опонента й оформив "дубль" в матчі!

Після такого холодного душу спаринг-партнеру "гірників" нічого не залишалося, окрім як атакувати. Скоротити розрив в рахунку турки змогли дуже швидко: на 11-й хвилині Сантосу вдався красивий і результативний удар метрів з 23-х. М'яч влетів точно в дальню "дев'ятку" воріт Юрія Вірта.

Далі гра проходила з перевагою "гірників". Кіпер господарів парирував небезпечний удар Адріано і не без зусиль зафіксував м'яч після удару головою Чижова. А незадовго до перерви "Шахтар" знову забив: на 37-й хвилині Фомін вдало замкнув передачу Адріано з лівого флангу — 3:1. Саме з таким рахунком команди пішли на 15-хвилинний відпочинок.

У перерві наставник "гірників" зробив п'ять замін: замість Миколи Іщенка, Олександра Чижова, Леонардо, Фернандиньо й Адріано вийшли свіжі Езерський, Хюбшман, Жадсон, Гладкий і Агахова.

У цілому малюнок гри в другому таймі не змінився. "Шахтар" так само володів перевагою, прагнучи забити ще, і, захопившись атакуючими діями, пропустив удруге.

Наприкінці матчу команди обмінялися голами. На 86-й хвилині Коркмаз після передачі партнера головою відправив м'яч до сітки воріт молодого Тетенка — 3:3. На це "гірники" відповіли голом у виконанні Олександра Гладкого. Причому нашому нападнику вдалося завдати переможного удару з дуже гострого кута!

Антальяспор — Шахтар — 3:4 (1:3)

"Шахтар": Вірт (Тетенко, 83), Іщенко (Єзерський, 46), Чижов (Хюбшман, 46), Леонардо (Жадсон, 46), Дуляй, Фернандиньо (Агахова, 46), Левандовський, Вілліан, Полянський, Адріано (Гладкий, 46), Фомін (Причиненко, 81).

Голи: Адріано (7, 9), Фомін (37), Гладкий (90+1).

Підготував Олександр ОЗІРНИЙ.

Карпати

Матч двох представників прем'єр-ліги спочатку планували провести в Ужгороді, проте через складні погодні умови представники сусідніх областей домовилися минулої суботи провести спаринг на львівському стадіоні "Україна".

Карпатці швидко відкрили рахунок, провівши блискавичну атаку лівим флангом, коли Михайло Кополовець п'ятою відкинув м'яч Ігорю Ощипку, той далі, в один дотик, на Андрія Ткачука, який пробив з ходу в дальній кут воріт. Гості небезпечно контратакували і після ударів Павла Ксьонза та Сергія Давидова м'яч пролітав впритул зі штангою.

Обидва тренери дали пограти багатьом гравцям. У "Карпат" вийшли на поле багато гравців молодіжного складу "зелено-білих", що впевнено лідирує у першості. А в складі "Закарпаття" особливу увагу привернув нападник вільнюської "Ветри" Міндаугас Григалевичус, який, за словами представників тренерського штабу гостей, перебуває на перегляді, а кілька місяців тому ним цікавився грецький "Іонікос". Але поки литовець налагоджував ігрові зв'язки з новими партнерами, бразилець Роша Батиста, вийшовши віч-на-віч з воротарем, встиг розписатися у воротах Олександра Надя. А потім спрацювала зв'язка Кузнецов — Кожанов, і Сергій, обігравши в штрафному двох суперників, пробив низом впритул зі стійкою, знявши питання про переможця західного дербі. Гол престижу міг провести Ігор Тимченко, але після прострілу Леандру головою пробив неточно, при цьому по інерції в'їхавши в штангу.

Карпати — Закарпаття — 3:0 (1:0)

Карпати: Тлумак (Мартищук, 46), Мілошевич (Тубич, 61), Ткачук (Бидловський, 70), Кожанов (Гудима, 67), Годвін (Куцяба, 70), Ощипко (Петрівський, 61), Гурулі (Габовда, 70), Кополовець (Батиста, 46), Є. Тарасенко (Гурський, 75), Федецький (Гірський, 75), Кузнецов (Фурта, 67).

Закарпаття: Бабенко (Надь, 46), Чижевський (Гомес, 23), Зотов, Донець, Леандру, Платонов (Поступаленко, 70), Балохан, Ксьонз (Біто, 70), Микуляк (Тимченко, 46), Давидов (Григалевичус, 46), Козоріз (Шопін, 46).

Голи: Ткачук (3), Батиста (51), Кузнецов (65).

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

Оболонь

Столична "Оболонь", заповнюючи паузу в чемпіонаті, провела контрольну гру з київським "Арсеналом". Зустріч відбулася на клубній базі оболонців у Бучі й завершилася перемогою номінальних гостей з рахунком 4:2.

"Пивовари" розпочали гру в такому складі: Товт, Васильєв, Кицута, Рожок, Валеєв, Малиш, Мазуренко, Антоненко, Рябий, Онисько, Мірошниченко.

"Арсенал" (Київ): 1-й тайм — Рева, Симоненко, Ільницький, Шершун, Матюхін, Закарлюка, Єщенко, Хомин, Гусєв, Мазилу, А. Воробей; 2-й тайм — Погорілий, Євсеєв, Литовченко, Симоненко, Романчук, Данилов, Жоземар, Грицай, Миколюнас, В. Заваров, Мазилу.

У першому таймі "Арсенал" вивів вперед Андрій Єщенко. Ще по разу відзначилася зв'язка форвардів Воробей — Мазилу. Забити один гол ще до перерви вдалося і господарям. Автором його став футболіст, який перебуває на перегляді. Його прізвище поки не розголошується, однак, за неофіційною інформацією, йдеться про гравця донецького "Шахтаря".

На початку другого тайму "Оболоні" вдалося забити. Це Ігор Малиш реалізував пенальті. У підопічних Юрія Максимова з'явилися шанси на позитивний результат. Однак, Саулюс Миколюнас, який теж реалізував пенальті, встановив кінцевий рахунок — 4:2 на користь "Арсеналу".

Єдиним негативним моментом гри став рецидив старої травми у гравця "Арсеналу" Йонуца Мазилу, якого в другому таймі стало турбувати старе ушкодження м'яза стегна. Румуна було замінено і відразу ж його оглянули клубні лікарі.

Прикметно, що в матчі за "пивоварів" був задіяний відомий в Україні за виступами в "Борисфені", донецькому "Шахтарі", а нині гравець російської "Балтики" півоборонець Максим Трусевич. За інформацією прес-служби ФК "Оболонь", футболіст вийшов у другому таймі на заміну.

До чергового матчу чемпіонату України, який відбудеться в Полтаві, оболонці готуватимуться на своїй базі. За інформацією прес-служби клубу, до тренувань за індивідуальною програмою вже приступили півоборонець Віктор Комльонок та капітан команди оборонець Андрій Конюшенко. А ось Сергій Яворський нині перебуває вдома, в Донецьку, де лікує перелом гомілкової кістки.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Геліос

Марат ДАУДОВ:

ЗМОГЛИ Б ВИЙТИ ДО ЕЛІТИ

Півзахисник "Геліоса" Марат Даудов відповів на запитання прес-служби клубу про свої голи в нинішній першості (нагадаємо, що з п'ятьма забитими м'ячами він разом з Юрієм Фоменком став найкращим голеадором команди в осінній частині сезону), виступи команди загалом й про подальші перспективи колективу.

—У нинішній першості ти забив п'ять м'ячів. Котрий із них запам'ятався найбільше?

— Гол у ворота ПФК "Севастополь" у матчі, який, на жаль, став останнім в осінній частині першості. Я відзначився хорошим ударом зі штрафного, метрів, напевно, з двадцяти семи. У тому, що обов'язково заб'ю, якась внутрішня упевненість з'явилася ще до голевого моменту. Встановивши м'яч і оцінивши ситуацію, я відразу зрозумів, що суперник витягатиме шкіряного з сітки.

— А який із голів став найпростішим?

— Напевно, "Енергетику", коли я реалізував 11-метровий, призначений за порушення правил проти Юрія Фоменка. Взагалі-то виконувати пенальті я люблю, оскільки, на мій погляд, 11-метровий — це вже відсотків на дев'яносто гол. Воротарям лише за найсприятливіших обставин вдається парирувати ці удари.

— Який матч першого кола можеш назвати найскладнішим?

— Це, однозначно, домашній поєдинок з алчевською "Сталлю". Команда в алчевців злагоджена й відмінно організована. Із нею восени довелося найскладніше, але й дуже цікаво.

— Результат якого поєдинка став для тебе найбільш несподіваним?

— Не результат, а розвиток матчу. Мене дуже порадувала наша гра в Бахчисараї з ПФК "Севастополь". Господарів поля ми переграли повністю, але якимсь жахливим чином, у підсумку, програли. Чому? Я не можу цього зрозуміти й досі. Севастопольцям просто шалено таланило того дня.

— Хто або що тебе найбільше здивувало в першому колі?

— Мене здивував наш виступ. На початку першості я не вірив, що зможемо грати так успішно. Упевненість у цьому з'явилася десь після третього туру, коли ми в гостях перемогли в Білій Церкві "Арсенал". Ну, а потім все пішло, як по маслу. Зараз нікого не дивують наші перемоги, наприклад, над "Дністром", "Нафтовиком" або "Кримтеплицею". Більше того, під завісу кола для нас нічиї прирівнювалися до поразок. На кожен матч команда виходила перемагати.

— Як оціниш нинішнє турнірне становище харків'ян?

— Безумовно, це успіх. Не мій особистий, а всієї команди, всього клубу. І, скажу відверто, осінню частину першості ми могли й зобов'язані були завершити не на третьому місці, а, щонайменше, на другому, можливо, — і в ролі лідерів. Прикрими є втрачені на останніх хвилинах перемоги в зустрічах з "Олександрією", "Волинню" й, особливо, ФК "Львів". Упевнений, ми не мали програвати на виїзді "Севастополю".

— Чим "Геліос" минулого сезону відрізняється від "Геліоса" зразка осені 2009 року?

— Із колишнім тренерським штабом ми грали в якийсь незрозумілий футбол, він не приносив результату. Начебто всі вимоги тренерів виконували, оскільки після матчів претензій практично не чули. Проте успішних результатів не добивалися, а отже, щось було не те з тренерською концепцією й налаштуванням гравців.

— На що "Геліос" може претендувати в нинішній першості?

— Якби ми мали завдання завоювати путівку до прем'єр-ліги, то, не сумніваюся, ми його б виконали.

— Хто, на твій погляд, найкращий гравець команди в осінній частині сезону?

— Як на мене, то це Олександр Тарасенко. Його внесок у гру команди переоцінити складно. Можна пригадати хоча б домашній матч із "Феніксом-Іллічівцем", коли він, замінивши мене після перерви, забив два м'ячі й переламав хід зустрічі. Були й інші матчі, в яких Тарасенко демонстрував хорошу самовіддачу й продуктивно працював на благо всього колективу.

ФК Львів

Ігор ЯВОРСЬКИЙ:

Я БУВ ШОКОВАНИЙ

У нашому багатому на тренерські ротації футбольному сезоні зафіксовано чергову зміну. На передовій клуб, який має наміри й хороші шанси на повернення до прем'єр-ліги, тому відставка, певною мірою, несподівана. Ігор Яворський після розмови з президентом ФК "Львів" Юрієм Кіндзерським змушений писати другу заяву про... звільнення.

Та пристрасті вляглися, й уже екс-керманич першолігового клубу з усмішкою відповів на запитання кореспондента "Українського футболу".

— Ігоре Петровичу, нинішній рік став для вас роком несподіванок. Здавалося, що перед вами й клубом відкриваються сяючі перспективи...

— Справді. Спершу запросили працювати, а тепер позбавили роботи. Аж не віриться. Відчуття, ніби щось рідне втратив. Адже в Львові все мені рідне. Це треба розуміти. Я готовий був "гризти землю" задля цієї команди. Претензій до моєї роботи не було. За той короткий відрізок часу встиг здружитися з колективом і, хочеться вірити, вніс частку себе в цю команду, яка стала одним із лідерів першості.

— Пан Кіндзерський постійно наголошує, що клуб повинен рухатися вперед і перебувати серед найкращих...

— А ви думаєте, я був проти цього? Мені також хотілося вирішувати з командою високі завдання — це я ставив головною умовою свого призначення. Прикро, що керівництво мене не підтримало.

— Як дійшло до відставки?

— Мені зателефонували й запросили приїхати до столиці на зустріч із президентом клубу. Прибув, зробив детальний звіт щодо команди та гравців, поговорили про міжсезоння. А на завершення нашого спілкування почув від президента звістку, що вже не працюю з командою. Я, людина принципова й горда, належно сприйняв цю звістку. Власник завжди правий, але прощатися треба з гідністю. Я побажав команді перемог на майбутнє.

— А як щодо контракту, який ви укладали з президентом?

— Умови виконувались чітко, тому не бачив необхідності в тому, щоб брати контракт у руки. Керувався так званою джентльменською угодою, яка, як з'ясувалось, не має за собою жодних підстав ототожнювати ці слова. Я був настільки впевнений у здобутті командою путівки до прем'єр-ліги, що цим питанням не переймався.

— Ваше тренерське кредо — максимум самовіддачі кожного на благо команди — спрацювало у Львові?

— Так, переконаний у цьому. Я сам грав у футбол і знаю на власному досвіді, чого він вимагає, що таке дисципліна. Ні, не тішу себе, що все було гладко з підопічними. Я надто емоційний і вимогливий тренер. Траплялося, що доводилось штрафувати гравців, але за порушення, які не сумісні зі статусом професіонала. Порядок і дисципліна — понад усе. Тому карав справедливо. Хлопці швидко зрозуміли мої тренерські принципи, й далі було все гаразд. Сподіваюсь, що багатьом допоміг по-новому дивитися на футбол. Був задоволений тим, як гравці виконували мої завдання й викладалися на футбольному полі. Я переконаний, що мені з моїми помічниками вдалося створити дружний колектив. Вважаю, що ми працювали чітко й злагоджено. Але, як кажуть, людина припускає, а Бог допускає...

— Що думаєте про нинішній потенціал ФК "Львів"?

— Якщо брати за основу якість футболу, продемонстровану під моїм керівництвом, то ставлю команді тверду "четвірку". У нас, за великим рахунком, не було "зривів". Єдина невдача, з "Феніксом", для багатьох стала хорошим уроком. На фініші команда "впіймала" вітер у паруси, й коли б не перенесення матчів, ФК "Львів" завершив би цей рік на першому місці. Я в цьому переконаний.

— Однак у лінії атаки ладу було небагато...

— Атакувати старалися різнобічно, але форварди, справді, неодноразово розчаровували. Добре, що півзахисники виручали. Але реалізація голевих моментів таки кульгала. Тарас Кабанов не зумів себе реалізувати через те, що не був готовий ані фізично, ані психологічно. Йому забракло азарту й спортивного таланту. Олександр Ліщук також себе не знайшов. Натомість, Олександр Мандзюк намагався вносити в атакувальні дії команди свій індивідуальний колорит, однак не завжди робив це результативно.

— Хто складав бойове ядро ФК "Львів"?

— Мар'ян Марущак, Віталій Розгон, Любомир Гальчук, Ігор Ільків, Віталій Романюк, Борис і Григорій Баранці, Валерій Федорчук. За ними підтягувались Вадим Панас і Павло Худзик. Троє молодих футболістів 1991 року народження — Михайло Козак, Володимир Танчик і Віталій Грицай — мають хороші перспективи. Вони намагалися йти з командою нога в ногу. Мені вдалося надихнути Дмитра Зозулю на якіснішу гру.

— Як сприйняли сюрприз від Федорчука?

— Не знаю, чому він вирішив залишити львівський клуб. Мабуть, хлопця вабила київська перспектива. Але, попри це, Валерій неабияк нам допомагав.

— Публіка в Добромилі почала "забувати" про свою команду?

— Це тільки на перший погляд таке враження складається. Напівзаповнений стадіон — це ще не свідчення того, що вболівальник відвернувся від команди. Я неодноразово переконувався в тому, наскільки добромильські глядацькі симпатії міцні та щирі. Тому кожному, хто нас підтримував, кажу: "Дякую!".

— Коротко підсумуйте свою роботу з львівським клубом.

— Відверто кажучи, за цей короткий час і в умовах, в яких ми працювали, команда зробила все можливе, аби виступити достойно й зберегти свої лідерські позиції в лізі. Ми поліпшили мікроклімат у колективі й фізичну підготовку гравців. Звичайно, різне траплялося: й хороше, й не дуже. Але я вдячний людям, з якими мене звела доля, особливо — молодим хлопцям, яких, хочеться вірити, привчив до чогось доброго. Ще раз кажу: прикро, що для здійснення амбітних планів не вдалося належно попрацювати до завершення сезону. Але це не з моєї вини.

— Про розставання з ФК "Львів" тепер, мабуть, шкодуєте?

— Залишати команду напівдорозі завжди непросто, але все забувається. Щось добре зробив і прагнув поліпшити становище. Та я вже поринув думками в нову роботу. І ФК "Львів" для мене нині — неактуальна тема. Сподіваюсь, що ще принесу користь одному з клубів чемпіонату України. Час на місці не стоїть, і фаховий тренер без роботи довго не залишається.

— У зв'язку з аналогічними подіями в Запоріжжі, уже "пішли" розмови щодо тренерських перестановок: Яворський — Ященко приймають "Металург", а Роман Григорчук очолює ФК "Львів"...

— От тобі й новина. Ми з Сергієм уже працювали в Запоріжжі і, на мою думку, непогано. Зберегли чудові стосунки з керівниками клубу й гравцями. Але про такий перебіг подій вперше чую.

Олександр ПАУК.

ПФК Севастополь

ОЛЕГ ЛЕЩИНСЬКИЙ:

ЦЯ КОМАНДА МАЛА ВИСТРІЛИТИ

Із Севастополем футбольне життя пов'язало Олега Лещинського 23 роки тому, коли він вперше вийшов на поле в складі команди "Атлантика". Потім протягом трьох із половиною сезонів була "Чайка", а в 1990 році Олег Лещинський завершив свою кар'єру гравця команди майстрів. За севастопольські команди він зіграв 147 матчів і забив 18 м'ячів.

У ПФК "Севастополь" працює з моменту його заснування. У жовтні 2008 року Олег Лещинський змінив Сергія Пучкова, який очолив сімферопольську "Таврію", на посаді виконуючого обов'язки головного тренера команди. На початку другого кола минулого сезону допомагав новому наставникові — Сергію Дієву. А в кінці квітня 2009 року Олег Лещинський знову очолив першу команду з тією ж прикладкою "в.о.". І показав результат, який не міг бути не відзначений керівництвом клубу.

На підсумковій прес-конференції, пресвяченій осінній частині першості, президент ПФК "Севастополь" Олександр Красильников представив команді нового головного тренера — Олега ЛЕЩИНСЬКОГО.

— Олеже Станіславовичу, чим ви пояснюєте успішні результати, продемонстровані в першому колі?

— Перш за все тим, що нинішня команда грає практично одним складом вже не один сезон. Рано чи пізно вона повинна була "вистрілити". Ми виросли як команда. Не маємо великих "зірок", але в Севастополі є команда з великої літери, оскільки кожен футболіст доповнює іншого, кожен може закрити позицію партнера. Саме це зумовило позитивний результат, досягнутий у першому колі.

— Оскільки командна гра — головний козир ПФК "Севастополь", то чи не розвалиться колектив за таке довге, майже п'ятимісячне, міжсезоння? Чи збирається хтось із гравців залишити команду?

— Нині закінчився контракт у Станіслава Гудзикевича. Гадаю, що ми залишимося і без Ігоря Литовки — в нього теж збігає термін угоди. Зі всіма іншими хлопцями контракти подовжено на тривалий час, тому особливо нічого не зміниться. Після закінчення терміну оренди нас залишить Сергій Ференчак, але робитимемо зі свого боку все, щоб повернути цього футболіста назад. Є й інші гравці, на яких робимо ставки, але доки контракти не підписані, говорити про це передчасно.

— Це будуть нові дійові особи?

— І нові, й забуті старі. Але ще раз наголошую, що вони стануть гравцями нашої команди лише після підписання контрактів.

— Чи були в севастопольських гравців пропозиції з інших клубів, зокрема прем'єр-ліги?

— Думаю, що пропозиції були. Але сьогодні хлопці розуміють, що в них є шанс потрапити до прем'єр-ліги в складі ПФК "Севастополь". Тому ми битимемося за кожне очко, прагнутимемо вигравати в кожному матчі. Всі — й хлопці, й керівництво — хотіли б спробувати себе в еліті.

— Що ви як головний тренер хотіли б змінити в своїй команді?

— Природно, кожен тренер хоче мати якомога більше кваліфікованих футболістів, щоб була достойна лава запасних. У нас досить кваліфіковані футболісти, але хотілося б придбати ще чотири-п'ять гравців, які змогли б підсилити команду. Всі лінії вимагають підкріплення.

— Команда зараз у відпустці?

— Так. Ми плануємо зібратися наприкінці грудня — пройти медобстеження. На початку січня, числа дев'ятого, думаємо збирати гравців на перший збір, який пройде в Севастополі. Потім плануємо провести збори в Куйбишевому або Нікополі, а останній, оскільки, найвірогідніше, стартуватимемо в Львові, — в західному регіоні. Ми із задоволенням провели б всі збори вдома, якби було де тренуватися. Але немає полів, тому ми працюватимемо і тренуватимемося там, де є змога набирати потрібної форми.

— А як вам поля в інших містах України?

— Я не хочу обговорювати проблему поля і стадіону. Ми — унікальна команда, яка грає всі матчі на виїзді. Не виступаємо вдома. У Бахчисараї — хороший стадіон, хороші люди, грати там можна. Але в нас є свої вболівальники, і на кожному матчі ми їх недолічуємося десь шістдесят відсотків — люди не можуть з різних причин приїхати до Бахчисараю. Ми хотіли б радувати в рідних стінах своїх уболівальників. Сподіваюся, питання зі стадіоном "Севморзаводу" вирішиться якнайшвидше. Потрібно закривати цю наболілу тему.

— Є якась конкретика щодо незіграних матчів осінньої частини? Коли вони проводитимуться?

— Зараз календар переробляється, стартувати ми зможемо вже 11 березня. До цього часу маємо пройти всі три збори.

— Олеже Станіславовичу, як ви оцінюєте сьогоднішній резерв: тих, хто вже виходив у складі першої команди — Олександра Сучу, Ервіна Меметова, Віктора Узбека?

— Маємо хороший резерв, багато команд заздрять нам у цьому. Більше половини колективу — вихованці місцевої школи. Сьогодні керівництво клубу веде таку політику: якомога більше вихованців залишити в команді. Зараз повернули до Севастополя гравця юнацької збірної України Олега Поліщука, який пройшов школу київського "Динамо". Меметов багато грав минулого сезону в першій і другій лігах, але інколи випадав. Сучу відкрився в першій команді цього року — забиває. Не випускаємо його в стартовому складі — є причина. Маємо пару голеадорів, Юрій Плешаков — Андрій Шевчук, і тримати когось із них на лаві — гріх. Тому Сучу частіше виходить на заміну замість Меметова. Так, мабуть, це рішення десь не на руку Олександру, але ви бачите, Плешаков вже доріс до рівня, коли його запрошують до молодіжної збірної України. А Сашко — молодий, перспективний, все в його руках. Загалом, в нас багато молодих гравців, які незабаром гратимуть в основі й зможуть підсилити команду.

— Яке завдання команда ставитиме на друге коло?

— Повторю: у нас завдання — вигравати в кожному матчі. Якщо ми його вирішуватимемо, то потрапимо до прем'єр-ліги. Всім нам туди хочеться, робитимемо все, щоб туди потрапити, — битимемося за кожне очко, за кожен клаптик футбольного поля. Це я вам гарантую.

— Чим плануєте здивувати команди еліти — "Динамо", "Шахтар" та інших, якщо вийдете до прем'єр-ліги?

— Давайте спочатку вийдемо! Вони самі здивуються, що ми вийшли туди.

— Кого ви вважаєте своїми головними конкурентами в боротьбі за путівки до прем'єр-ліги?

— Всі сімнадцять команд першої ліги.

— Цього сезону дуже виросла реалізація, троє футболістів "Севастополя" входять до п'ятірки найкращих бомбардирів ліги.

— Андрій Шевчук вже не перший рік є найкращим голеадором команди, забиваючи за сезон 13—14 м'ячів. Це хороший показник, думаю, багато клубів були б не проти мати в себе такого форварда. Відкрився цього сезону Юрій Плешаков, який зростає семимильними кроками. Є Олександр Жабокрицький, котрий хоча й грає не "чистого" нападника, але вміє свої моменти втілювати в забиті м'ячі. Ті ж Олександр Сучу та Андрій Ківа, виходячи на заміну, забили по три м'ячі. Шкода, що Андрію ми поки не можемо знайти постійного місця на полі, але він досить кваліфікований футболіст, тому зробимо все для того, щоб він грав.

— Перенесення матчів на весну — це плюс чи мінус для вашої команди?

— Мабуть, мінус. Команда була на ходу й, думаю, ми б здобули не одне очко.

— Уболівальники довгий час говорили, що ПФК "Севастополь" — "команда Пучкова". Тепер це повноцінна "команда Лещинського". Скільки нових заготовок, розиграшів стандартів, тактичних схем ви принесли за цей рік, будучи "в.о.".

— Немає команди Пучкова чи Лещинського! Є команда, міста Севастополя. Президент клубу Олександр Красильников робить усе можливе, щоб клуб радував своєю грою уболівальників, був серед лідерів. Усі мусять знати, що це команда нашого міста. А хто її очолює — неважливо.

— Олеже Станіславовичу, маються на увазі схеми, розиграші. Адже з тією ж "Волинню" при вас "Севастополь" грав у чотири захисники.

— Я вас зрозумів. Сергій Валентинович Пучков, коли працював, теж не стояв на місці, шукав щось нове. Тренер не повинен зупинятися, потрібно весь час, експериментувати. На одних і тих же розиграшах і схемах можна зіграти два-три матчі. Також є зустрічі, коли потрібно зіграти на результат.

— Хто з тренерів є для вас взірцем?? Моуриньо, Газзаєв, сер Алекс Фергюссон?

— Моурiньо теж у когось вчився. Кожен тренер бере щось нове від тих людей, з якими спілкується. Якщо ж вважатиме, що він — найкращий, то рано чи пізно його обійдуть. Якщо тренер не зростатиме, то й команда не гратиме.

— Олеже Станіславовичу, щось змінилося після того, як зникла прикладка "в.о."?

— А що мало змінитися?

— Наприклад, якось заохотили.

— Забрали прикладку — вже заохотили.

Євген САПОЖНИКОВ.

ДОСЬЄ

Олег Станіславович ЛЕЩИНСЬКИЙ

Народився 31 грудня 1965 року в Києві

Вихованець київського футболу.

Кар'єра футболіста:

1984 — "Десна" (Чернігів)

1986 — "Авангард" (Рівне)

1986—1990 — "Атлантика" (Севастополь), "Чайка" (Севастополь)

Тренерська кар'єра в ПФК "Севастополь"

2002—2008 (жовтень) — тренер ПФК "Севастополь"

2008 (жовтень—листопад) і 2009 (квітень—жовтень) — в. о. головного тренера ПФК "Севастополь"

2009 (з 6 листопада) — головний тренер ПФК "Севастополь

Волинь

Зважаючи на дострокове завершення сезону в першій лізі, керівництво луцького клубу розпочало діяльність на трансферному ринку. Як стало відомо прес-службі лучан, "Волинь", за взаємною згодою сторін, попрощалася з ветеранами — захисником Юрієм Беньом та півоборонцем Сергієм Снитком. Також не буде в Луцьку півзахисника Олександра Мірошниченка.

Разом із тим, нині йдуть активні переговори з кількома відомими виконавцями щодо їхнього переходу до "Волині", а також триває пошук кваліфікованих гравців на вакантні позиції. Щодо орендованих футболістів, які перебувають у Луцьку, а також ті, яких орендують волиняни, це питання вирішуватиметься напередодні Нового року.

Дністер

Стала відомою офіційна дата виходу футболістів овідіопольського "Дністра" із зимових канікул. Як повідомив у бесіді з клубною прес-службою головний тренер команди Андрій Пархоменко, своє перше офіційне тренування в рамках зимового міжсезоння його підопічні проведуть у неділю, 20 грудня. Втім, це зовсім не означає, що канікули в футболістів овідіопольської команди вперше розтягнуться на добрих 45 днів. Починаючи з грудня, ігровий і тренерський штаб дністрян має намір провести ряд тренувальних занять. Ці заняття матимуть напівофіційний статус.

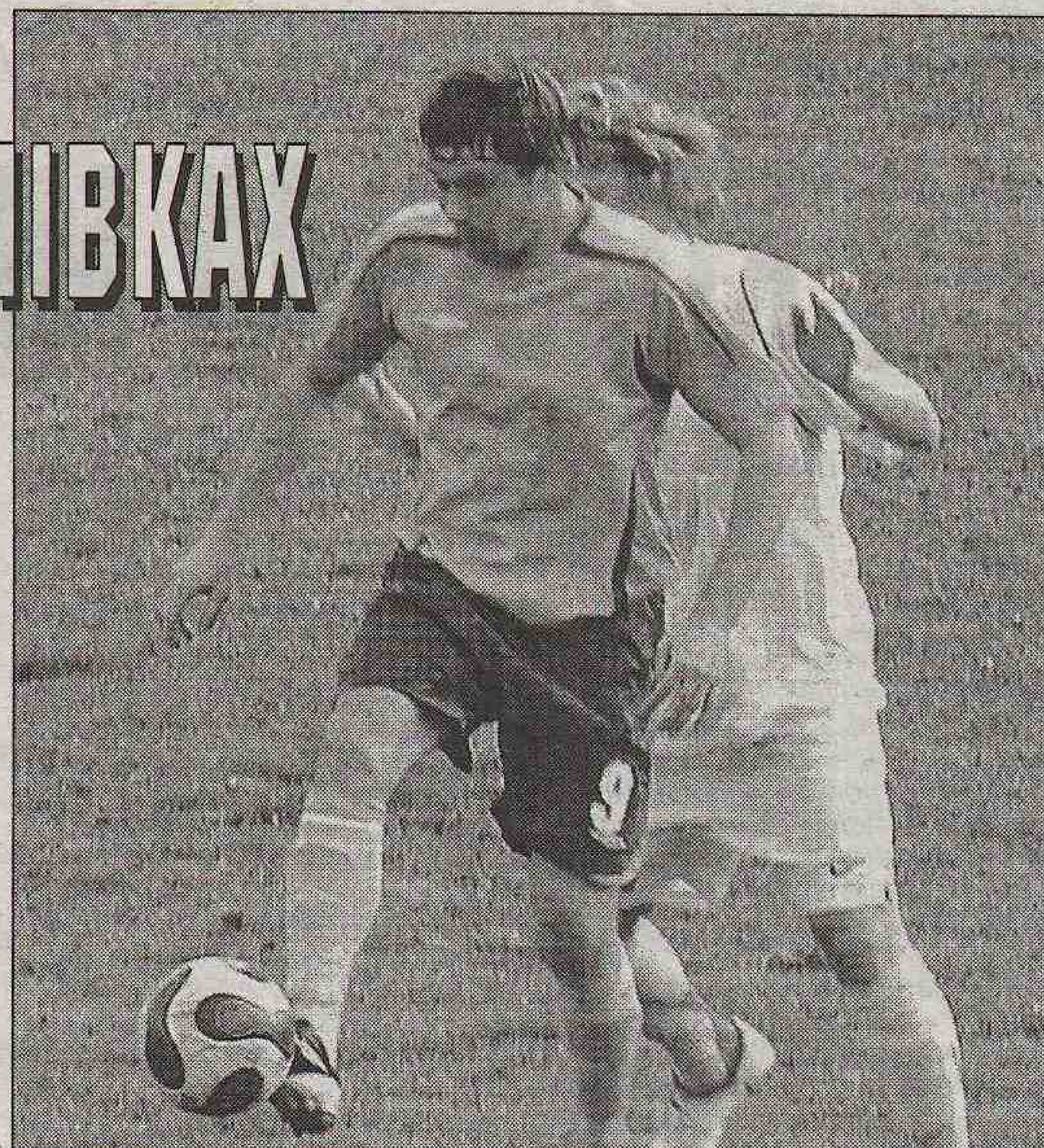
Євро-2012

Остаточна експертиза інспекторів УЄФА в Україні завершилася перевіркою готовності стадіонів тих міст, які претендують на проведення Євро-2012. Підсумковий вердикт інспекторів щодо львівської арени один — треба прискорити процес будівництва майданчика до Євро-2012 у Львові. Стосовно зауважень, то експерти УЄФА порадили частіше звертатися за допомогою та порадами до міжнародних партнерів-консультантів. Варто відзначити, що аналогічні зауваження були стосовно кожного міста, крім Донецька, де арена вже введена в експлуатацію.

"Що ж до безпеки, то потрібно, аби наші фахівці пройшли відповідний вишкіл та щоб належна увага приділялася транспортним вузлам. Існує певна європейська нормативна база, й ми повинні її реалізувати", — зазначив Степан Лукашик, начальник головного управління містобудування, архітектури та просторового розвитку Львівської ОДА.

Шахтар С

ПІДБИЛИ ПІДСУМКИ — І ПО ДОМІВКАХ

Футбольний сезон для свердловського "Шахтаря" завершено. На зимову перерву команда пішла, розташувавшись на шостому місці турнірної таблиці. Днями в актовому залі профспілки ДП "Свердловантрацит" відбулися загальні збори ФК "Шахтар". Керівники, тренерський штаб та футболісти підбили підсумки першої половини сезону 2009/2010.

Спочатку було заслухано звіт головного тренера команди. Андрій Порохненко докладно зупинився на кожному матчі чемпіонату і розиграшу Кубка України, дав характеристику грі своїх підопічних.

"Керівництво клубу прагне, щоб "Шахтар" демонстрував професійний і добротний футбол. Результат, який ми маємо нині, не може не радувати. Команда проявила себе добре, і я бачу непоганий потенціал на майбутнє. Майже всю першу частину сезону ми відіграли без деяких стрижневих гравців, яких замучили травми. З їхнім поверненням ми гратимемо стабільніше. У мене є претензії до окремих футболістів, які іноді випадали з обойми. В антракті буде зроблено певні висновки, працюватимемо", — зазначив Пархоменко.

Віце-президент клубу Геннадій Вікторович Горбов розповів про роботу, проведену керівництвом клубу і тренерським штабом команди за період з 18 червня до 10 листопада поточного року: "Минулі п'ять місяців були достатньо напруженими. Впродовж першого кола команда відчувала невпинну підтримку нашого президента Олександра Володимировича Плювака. Незважаючи на складний економічний стан державного підприємства "Свердловантрацит", знаходилися кошти для своєчасної виплати заробітної плати і премій; спортивного і тренувального екіпірування; наведено лад у фінансово-економічній сфері; своєчасно фінансувалася життєдіяльність клубу: харчування футболістів, оплата готелів на виїзді, оплата добових, оплата арбітражу; оплачувалася участь дитячих команд у першості області; для дитячих команд придбані форма і спортивний інвентар; придбано і беруть активну участь у житті команди талісмани клубу "Шахтарик" і "Крот". За період з 18 червня по сьогоднішній день фактично була створена нова футбольна команда і нова команда управління клубу. Зміни в керівництві докорінно оздоровили атмосферу в клубі і команді, отримали підтримку в пресі, електронних ЗМІ. Нас повністю підтримує керівництво ДП "Свердловантрацит", ми маємо кредит довіри від уболівальників і всіма силами прагнемо цю довіру виправдати".

Геннадій Вікторович коротко зупинився на результатах матчів першого кола, відзначив роботу тренерів, їхнє прагнення виправдати довіру керівництва ДП і уболівальників; розповів про проблеми клубу і команди (потрібні кошти на утримання основного і тренувального полів, бази для футболістів, підготовку команди в антракті).

З інформацією про підсумки роботи керівництва клубу в першій половині сезону 2009/2010, завданнях на період антракту й друге коло чемпіонату виступив заступник генерального директора ДП "Свердловантрацит" Віктор Миколайович Земцов: "За 15 днів до початку першого кола чемпіонату, в нашій команді було 10—12 чоловік. І, звичайно, велике побоювання у керівництва державного підприємства і профспілки, що за такий короткий термін ми не зможемо відновити потенціал команди "Шахтар" і нормально виступити в першому колі першості України.

Стояло питання щодо припинення фінансування команди. Але спільними зусиллями вдалося переконати керівництво в тому, що навіть під час кризи ми не повинні відмовляти людям в задоволенні прийти на стадіон і подивитися футбол. Лише заради цього ми зберегли команду і, незважаючи на важке фінансове становище, команда отримувала фінансування.

Відзначу, що нове керівництво футбольного клубу виконало величезну роботу, яка дала змогу зберегти футбольний клуб "Шахтар". Адже ситуація на старті сезону склалася така, що легше було закрити клуб, аніж продовжувати в ньому працювати. Як показали матчі, у нас підібрався склад команди, який може вирішувати певні завдання, котрі ставить керівництво ДП і терком профспілки. У цілому, вважаю, сезон вдався, шосте місце на даному етапі — цілком нормально. Завдання на весну — бути в п'ятірці".

Інформацію заступника генерального директора доповнив голова Свердловського теркому Профспілки робітників вугільної промисловості України Віктор Андрійович Рогочий: "Завдання, які ми ставимо на наступний сезон перед тренерським складом, — два. Перше: проведення жорсткої селекційної роботи. Жодного баласту в команді не повинно бути. Найжорсткіші заходи щодо добору. Друге завдання, яке ставимо перед колективом і всіма учасниками цього процесу — це видовищність і залучення на стадіон глядачів. Для цього необхідна хороша, добросовісна гра з чудовим налаштуванням. Треба грати так, щоб глядачі вас любили. Працюватимемо з фанатами "Легіону-12", працюватимемо зі ЗМІ, робитимемо все для того, щоб футбол у нас був видовищем. Ось на цьому шляху я хотів би побажати успіхів і хорошої роботи в майбутньому сезоні", — сказав Рогочий.

Попереду на гравців чекає місячна відпустка, після чого почнеться підготовка до весняної частини сезону. 10 грудня команда збереться на базі в Свердловську, де проведе перший тритижневий збір. Окрім втягуючих занять на футбольному полі і в спортивному залі, в перші робочі дні на футболістів чекає поглиблене медичне обстеження і спеціальні тести, і команда піде на новорічні свята, після яких знову збереться в Свердловську. На січень заплановано навчально-тренувальний збір.

Робота буде зосереджена на розвитку фізичних і атлетичних якостей, роботі з м'ячем. Кроси, гімнастика, заняття в тренажерному залі чергуватимуться лікувально-відновлювальними процедурами. Третій етап підготовки продовжиться в лютому, в Криму, де команда планує провести кілька спарингів. Основна увага буде приділена розвитку витривалості, техніці й тактиці. Четвертий, завершальний, етап підготовки, присвячений безпосередньо підведенню футболістів до готовності грати в першості, пройде в Свердловську. Під час антракту триватиме перегляд нових футболістів, найкращі поповнять ряди "Шахтаря".

На сьогоднішній день достроково, за згодою сторін, розірвано контракти з чотирма футболістами: нападниками Ярославом Скиданом, Артемом Жаданом, Миколою Манаковим та Ігорем Красноногоком.

Ігор ДАНИЛЕВСЬКИЙ.

М'яч у спідниці

ПРОДОВЖЕННЯ — НАСТУПНОГО РОКУ

УГОРЩИНА — УКРАЇНА — 1:1

Україна: Зварич, Котик, Ходирева, Лишафай, Титова (Яковишин, 36, Романенко, 80), Василюк (Бойченко, 26), Сухорукова, Чорна, Дятел, Пекур, Апанащенко.

Голи: Якобі (16) — Чорна (63).

У суботу, 14 листопада, в угорському Шопроні національна жіноча збірна України завершила внічию кваліфікаційний матч ЧС-2011. Пропустивши м'яч на початку зустрічі, підопічні Анатолія Куцева зуміли відновити рівновагу в середині другого тайму зусиллями півзахисника "Росіянки" Тетяни Чорної.

Другий тайм минув за відчутної переваги гостей, які неодноразово загрожували воротам угорок. Проте у вирішальний момент Фортуна відверталася від Олени Ходирєвої, Людмили Пекур, Дарини Апанащенко. Мабуть, мировому підсумку двобою все ж таки більше раділи наші суперниці. Усі наступні матчі в рамках відбору в четвертій кваліфікаційній групі відбудуться наступного року.

Нагадаємо, що за вихід до фінальної частини ЧС-2011, яка проходитиме з 26 червня по 17 липня 2011 року в Німеччині, змагатиметься 41 європейська збірна. Учасники відбору поділені на вісім груп, переможці яких розіграють чотири путівки у матчах плей-офф. Невдахи стикових зустрічей отримають шанс посперечатися ще за одну вакансію в поєдинках додаткового раунду плей-офф, а потім — у двобої з представником зони Конкакаф.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Польща	4	3	0	1	12-5	9
2. Угорщина	4	2	2	0	8-4	8
3. Україна	3	1	1	1	9-5	4
4. Румунія	3	1	1	1	5-3	4
5. Боснія та Герцеговина	4	0	0	4	0-17	0

27 березня

Україна — Угорщина

Боснія та Герцеговина — Румунія

31 березня

Угорщина — Боснія та Герцеговина

Румунія — Польща

19 червня

Боснія та Герцеговина — Україна

Польща — Угорщина

23 червня

Румунія — Україна

24 червня

Польща — Боснія та Герцеговина

21 серпня

Україна — Румунія

25 серпня

Україна — Польща

Румунія — Угорщина

МФК Миколаїв

КУРС НА ПЕРШУ ЛІГУ

У Миколаївській мерії відбулася зустріч керівництва, тренерів і гравців МФК "Миколаїв" з уболівальниками, журналістами й ветеранами футболу. На зборах, які вів заступник міського голови Олександр Женжеруха, було підбито підсумки виступу команди в першій частині чемпіонату країни.

Почесний президент клубу, генеральний директор компанії "ТЕЛЕЦ-ВАК" Анатолій Валєєв проаналізував результати виступів МФК "Миколаїв" і запевнив присутніх, що миколаївські футболісти виконають завдання виходу до першої ліги. Команда зіграла 12 ігор, і нині посідає четвертий рядок у турнірній таблиці, відстаючи від лідера всього на два очки. Матчі з найсильнішими командами зіграно досить успішно, причому на їх же полях, а тепер залишились домашні поєдинки.

Але, як з'ясувалося, саме це й турбує уболівальників МФК "Миколаїв". Адже цього сезону на виїзді команда грає краще, ніж удома. Хоча прикра поразка в останній зустрічі від "Єдності" не дає приводу розслабитися.

Президент клубу Микола Марченко програш у Плисках пояснив тим, що футболісти зіграли три матчі за тиждень, тому на результаті останнього з них, мабуть, позначилася їх втома. Микола Миколайович також підтвердив, що клуб готовий підвищитися в класі за умови відповідного фінансування й самовіддачі гравців.

Анатолій Валєєв, повертаючись до теми фінансування, зазначив, що, коли ухвалював рішення про утримання клубу, не знав про панівну в Миколаєві апатію до футболу. Жодне успішне підприємство, незважаючи на багаторазові звернення, так і не простягло руку підтримки.

Головний тренер МФК "Миколаїв" Михайло Калита відзначив, що конкурентів на вихід до першої ліги багато. Це і "Бастіон", і "Буковина", і "Нива". Але ми не слабкіші за них, і зробимо все можливе, щоб на майбутній сезон грати в більш престижному дивізіоні.

Вадим СІРИЙ.

Гірник-Спорт

ВИПРАВДАНА АГРЕСІЯ

Завершилася осіння частина сезону першості України 2009/2010 і настав час підвести риску. Що особливо приємно – підводити її є під чим: незважаючи на програшну серію матчів за підсумками першого сезону, ФК "Гірник-Спорт" упевнено посідає восьму сходинку.

НАБЛИЖЕНО ДО МЕТИ

Перше коло "гірники" відкривали вдома. Саме відкриття відбулося вельми успішно: комсомольці обіграли донецький "Шахтар-3" з рахунком 2:0, але відразу після перемоги пройшла серія втрачених очок. І якщо в перших двох матчах арбітраж більш-менш порадував, то в наступних поєдинках, а особливо в матчах із сусідом, кременчуцьким "Кременем", до роботи арбітрів залишилися претензії. Можливо, це й вплинуло на психологічний стан команди, і хлопці, виходячи на поле, спочатку були пригнічені. Але все таки комсомольській команді вдалося зібратися, подолати психологічну кризу і дещо відкоригувати турнірну таблицю на свою користь. Посідаючи в ній восьму сходинку, "гірники" відіграли 14 матчів, з яких в п'яти добилися перемоги, один зіграли внічию, і в восьми втратили очки. При цьому ФК "Суми", який перебуває на сьомій сходинці, маючи в своєму активі 15 матчів, випереджає комсомольців лише на два очки. Отже, якщо врахувати пропущену гру з "Шахтарем-3", то, по суті, ФК "Гірник-Спорт" впритул наблизився до поставлених завдань — увійти до шістки лідерів турнірної таблиці.

Відзначимо, що кількість перемог на рідному стадіоні в "гірників" становить 50 відсотків. На виїзді хлопці зіграли значно гірше, що, втім, властиво більшості команд. Цікаво, що в минулому сезоні, коли біля керма стояв колишній талановитий захисник Юрій Сак, нічийний результат переважав над перемогами й поразками, а з приходом Юрія Малигіна команда зіграла внічию лише одного разу. Та, як відомо, агресивний атакувальний футбол, прихильність до якого має Юрій Малигін, певною мірою ризикований, про що й свідчать поразки.

ХТО ЗАБИВАВ

Найрезультативнішим гравцем виявився Антон Шарко, який забив шість голів (один — з пенальті). У загальному рейтингу групи "Б" він посів п'яту сходинку в таблиці бомбардирів. До речі, більшість голів Шарко забив, отримавши м'яч від Кравченка, який посів другу позицію за реалізацією — три голи. Третю позицію в командному рейтингу бомбардирів, забивши по два м'ячі, поділили між собою Роман Малиночка та Андрій Русанцев. По одному разу відзначилися Володимир Ткаченко і Максим Ярошенко, які посіли четверте місце в рейтингу.

ХТО ЗАРОБЛЯВ "ГІРЧИЧНИКИ"

Найнедисциплінованішим і говірким, на думку арбітрів, є капітан команди Андрій Кондрашов, який примудрився отримати вісім "гірчичників", причому — двічі по два в одній грі, за що, відповідно, двічі залишав поле достроково. "Срібло" в цих "змаганнях" дісталося бомбардиру Антону Шарку, який заробив п'ять жовтих карток. Хоч як дивно, жодна з них не була дана за симуляцію, адже останні домашні матчі форвард ФК "Гірник-Спорт" постійно падав на травичку від щонайменшого дотику — коли по ділу, а коли, щоб просто перевести подих. Далі йде п'ятірка порушників: Сергій Кравченко, Роман Малиночка, Євген Слива, Андрій Русанцев і Максим Ярошенко, які отримали по чотири "гірчичники". При цьому двоє останніх заробили по дві картки в одному матчі і також були змушені залишити команду в меншості.

По три "гірчичники" отримали Володимир Ткаченко та Юрій Турчин, по два — Роман Бондаренко і Єгор Шепковський, по одному — Максим Полтавець, Саддам Гусейнов, Іван Зубахін і воротар Олександр Шпак. Інший голкіпер — Андрій Бахметьєв — примудрився заробити червону картку, через що надав змогу Євгену Сливі, одному з лідерів ФК "Гірник-Спорт", кілька разів виручити своїх і заробити популярність у вболівальників команди-суперника.

Руслан КОХНО.

Динамо

ПІДТРИМУЮТЬ ФІЗИЧНИЙ СТАН...

Хмельницьке "Динамо", попри те, що першість України з футболу серед команд другої ліги "пішла" на канікули, продовжує тренування. За словами директора футбольного клубу "Динамо" Валерія Крохана, футболісти підтримують свій фізичний стан та відшліфовують майстерність. Щоправда, не всі. "Гравці з інших міст роз'їхалися, — каже Валерій Миколайович. — Але ми свідомо їх відпустили додому, щоб вони трохи відпочили в сімейному колі. За тиждень вони мають повернутися в команду та готуватимуться разом зі всіма до весняної частини чемпіонату".

Про втрати чи придбання "Динамо" говорити ще зарано. Адже невідомо, чи буде існувати команда. Нагадаємо, нещодавно заступник голови фізкультурно-спортивного товариства "Динамо", яке опікується командою, Геннадій Домбровський заявив, що його структура відмовиться від футбольного клубу, якщо не буде фінансової підтримки обласної влади. Поки що про підтримку "Динамо" з бюджету області нічого не відомо. Тривають перемовини та консультації, після яких і стане зрозуміло, що буде з єдиним професійним футбольним клубом Хмельниччини.

Володимир ГОРДИНСЬКИЙ.

Наші за кордоном

БРОВКІН — НА ОГЛЯДИНАХ

25 річний українець Дмитро Бровкін з третьолігового "Спартака" (Шароволя) вирушив на оглядини до команди екстракласу "Лєх" (Познань).

13 листопада Бровкін провів у складі познанського клубу товариський матч проти варшавської "Полонії". Столичний клуб переміг — 2:1. Натомість українець забив єдиний м'яч у складі познанської команди.

Як зазначив тренер "Леха" Яцек Зейлінський, український футболіст продемонстрував доволі хорошу гру, але говорити про перехід нині важко, адже потрібно більше часу, щоб побачити гравця в грі.

Нагадаємо, що Дмитро Бровкін свого часу грав за такі українські клуби, як "Динамо-2" (Київ) — 28 матчів (7 голів), "Металіст" (Харків) — 21 (4), "Ворскла" (Полтава) — 29 (2), "Зоря" (Луганськ) — 17 (4). Був у його кар'єрі й виступ за фінський клуб "Оулу" (7 матчів, 1 гол).

Павло ПИЛИПЧУК.

ДЮФШ Львів

Микола ДУДАРЕНКО:

ПОСТУПИЛИСЯ ЛИШЕ ЗЕМЛЯКАМ

Про виступ вихованців ДЮФШ "Львів" 1994 року народження розповідає старший тренер ДЮФШ "Львів" Микола Дударенко.

— Півроку випробування вищою дитячо-юнацькою футбольною лігою України минуло. Чи відчули ви й ваші підопічні різницю порівняно з першою лігою?

— Різниця суттєва. Причому в усіх напрямах. І підбір гравців набагато цікавіший, і ставлення до організації набагато краще. Видно, що за цим пильно стежить Федерація футболу України. Варто відзначити й арбітраж, який у вищій лізі перебуває на якісно вищому рівні.

— За грою вже встигли призвичаїтися до нових умов?

— Скажу так: у першій лізі в ігровому плані було легше. Однак ми і на вищому рівні прижилися, з кожною грою хлопці почуваються впевненіше, за грою ми не поступаємося нікому. Програли хіба що основним конкурентам — землякам з УФК і "Карпатам". З іншими навіть виділялися за грою.

— На старті сезону ви зіграли чимало нічиїх...

— Так, загалом з восьми матчів їх назбиралося рівно половина — чотири нічиї. Про що це свідчить? Про те, що команди приблизно рівні за класом. Це те, що в першій лізі, коли ми пройшли друге коло без жодної поразки, пропустивши тільки один м'яч, та й то з пенальті. Ще раз наголошую: різниця відчувається.

— Який матч ваші підопічні зіграли найкраще, а який можна вважати найгіршим?

— Усе ж таки, найбільше позитиву викликали поєдинки перехідного етапу влітку. Тоді відповідальність була дуже велика. Запам'яталися матчі з Копичинцями Тернопільської області. Вони теж посіли перше місце у своїй зоні, тобто суперник вважався серйозним. Але ми виграли 4:0 в гостях і 5:1 вдома, причому ці перемоги далися легко, можна сказати, легше й не вигадаєш. А команда в них справді непогана, обійшла усіх у своїй зоні. Просто наші хлопці серйозно налаштувалися на ці матчі й показали чудову гру.

— А у вищій лізі які зустрічі можете відзначити?

— У вищій лізі найкраща гра вийшла у нас в Луцьку з "Волинню", коли ми виграли 5:2. А найгірша — з УФК. Поступилися 0:3 — причому за грою ми програли повністю. Хлопці тоді грали так, наче вперше на футбольне поле вийшли. Образливо, що не показали тоді того, що насправді вміємо.

— Зараз команда перебуває в турнірній таблиці на п'ятій позиції. Які завдання на друге коло?

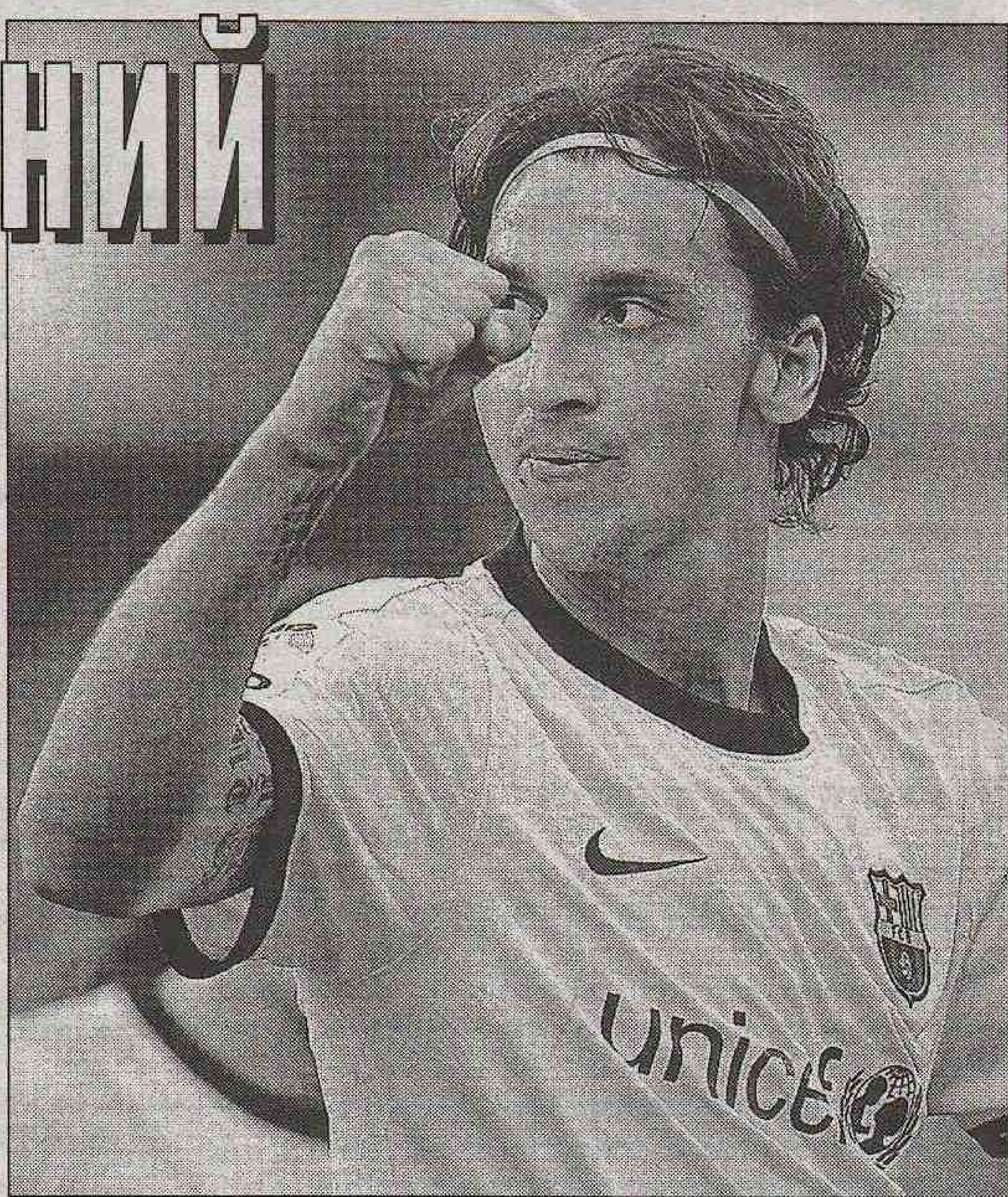
— Потрапити у п'ятірку за підсумками всіх змагань. Думаю, що це нам до снаги. Граємо на такому рівні перший рік, але вже набули певного досвіду, тож можемо розраховувати на певні результати.

— Кого з гравців вашої команди можете відзначити?

— Ми серйозно розраховуємо на багатьох футболістів. Ще за підсумками виступів у першій лізі з чотирма гравцями підписали контракти. Це Олег Маік, Олег Підзирайло, Василь Павелкевич та Олег Мельник. За ними вже уважно спостерігають селекціонери другої команди. У першій лізі ці хлопці були очевидними лідерами, на голову переважаючи суперників. У вищій лізі проявити себе сповна вже важче. У цьому і є різниця між лігами. Це свідчить про те, що суперники тут вищого рівня. Та й взагалі, склад учасників значно рівніший. Лідери не відірвалися далеко. Ми, зокрема, перебуваємо на п'ятому місці — але тільки у сім очок розрив від лідера. Так що одну гру виграв, одну програв — і все у турнірному становищі може кардинально змінитися. Намагатимемося виступати якомога краще. Зараз хлопці всі на місці, потенціал у них великий, отже, все повинно бути в нас добре.

За матеріалами прес-служби, підготував Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

ЗОЛОТИЙ ТА УНІКАЛЬНИЙ

У футбольному світі склався усталений стереотип: якщо нападник високий і потужний, він чомусь має бути прямолінійним і не дуже технічним. Прогавити оборону, підставити голову — це його стихія, а ось, щоб обіграти... Форвард збірної Швеції і каталонської "Барселони" Златан Ібрагимович абсолютно не відповідає цим рамкам. Він — швидкий, дуже технічний і винахідливий. Мабуть, ніхто в Європі не вміє так грати п'ятою, як Златан. І, звичайно, свої природні дані — 192 сантиметри і 90 кілограмів — скандинав використовує сповна.

У чому секрет технічності й пластичності Золотого (а саме так перекладається із сербської ім'я Ібрагимовича)? Можливо, в тому, що Златана можна бачити не тільки у футбольному екіпіруванні, а й у кімоно. Шведський нападник паралельно з футболом займався ще і східними єдиноборствами, і навіть має чорний пояс із тоеквондо. Навички, отримані на татамі, інколи допомагають Златану й на зеленому полі.

НЕШВЕДСЬКИЙ ШВЕД

Примітно, що найяскравіші зірки шведського футболу не стовідсоткові етнічні шведи: австрієць Томас Равеллі, напіввенесуелець Мартин Далін, наполовину зеленомисець Хенрик Ларссон. У Златана Ібрагимовича немає ані краплі шведської крові. Батько Шефик — боснієць, мати Юрка — хорватка. Батьки переїхали з Югославії наприкінці 70-х. Приїхали у Швецію на

заробітки, та так і залишилися в північній країні. На той час в сім'ї було вже двоє дітей — Сапко і Санела.

Батьки Златана належать до різних релігійних конфесій: батько — мусульманин, мати — католичка. Хлопчика назвали християнським ім'ям і з дитинства виховували в ньому пошану до обох релігій. Обрати віросповідання Златану було запропоновано самому, і він зупинився на християнстві. Але й до ісламу ставиться з великою повагою і завжди вітає родичів по батьківській лінії з усіма мусульманськими святами. А от стосунки з історичною батьківщиною якось не склалися. Ібрагимовича активно закликали до своїх лав і збірна Боснії та Герцеговини, і збірна Хорватії. "Я — швед", — остаточно сказав нападник з абсолютно нешведським ім'ям і зовсім не нордичною зовнішністю.

Щоправда, свій шлях у великий футбол Златан починав у команді "Балкан", про склад якої можна здогадатися з назви. Майже половина населення міста Мальме — вихідці з Югославії, вони й організували свою команду. У "Балкані" юний футболіст довго не затримався. Чутки про талановитого хлопчину, який забиває по вісім м'ячів за тайм і здатний пробігти з м'ячем від своїх воріт до чужих, швидко дійшли до керівництва "Мальме" — одного з провідних клубів країни. У віці 14 років Ібрагимович уперше приміряв блакитну футболку "Мальме" — клубу, де з нього виховали футболіста високого класу. Причому доволі скоро він став виходити в основному складі дорослої команди, щоправда, в товариських матчах. Грати в офіційних зустрічах не дозволяв регламент.

ФУТБОЛКА ВІД ВЕНГЕРА І ТЕЛЕФОН ВІД БЕЄНХАККЕРА

В основному складі "Мальме" Златан почав грати у 18 років і невдовзі став відомий не тільки у Швеції, а й за її межами. Наприклад, інформація про диво-форварда доволі швидко дійшла до Лондона, до головного тренера "Арсенала" Арсена Венгера. Восени 1999 року в Мальме з'явилися розвідники "Арсенала", а потім і сам Венгер приїхав. Причому не з порожніми руками, а з червоною футболкою та прізвищем "Ібрагимович" на спині. Златан прийняв подарунок, але до "Арсеналу" не перейшов. І сам не мав бажання зриватися з місця, та й "Мальме" з "Арсеналом" не домовилися. Лондонці хотіли придбати нападника на перспективу, тому не планували платити великі гроші, а шведи боялися назвати маленьку ціну. Отже, марно Венгер замовляв для Златана футболку — не стала вона в нагоді.

Ібрагимович ще два роки відпрацював у "Мальме", поки не потрапив до поля зору спортивного директора "Аякса" Лео Беєнхаккера. Досвідчений тренер відразу розгледів у високому нападнику надзвичайний талант. Беєнхаккер спеціально приїхав на товариський матч "Мальме" з норвезьким "Моссом" на передсезонному зборі в Іспанії. Голландець не помилився. У присутності емісара "Аякса" Ібрагимович забив диво-гол, і Беєнхаккер не міг дочекатися, коли ж закінчиться гра. Після фінального свистка Златан дізнався про свої перспективи в "Аяксі", а сума в 7,8 мільйона євро цілком задовольнила "Мальме".

У новому клубі Ібрагимович отримав престижний дев'ятий номер, під яким грали ван Бастен, Кану і Клюйверт. Ось тільки довге прізвище шведа ніяк не хотіло вміщатися на спині. Потрібно було або змінювати дизайн шрифту, або виходити зі становища іншим способом. На сайті "Аякса" було проведено референдум, як же називати новобранця. Більшість респондентів висловилися за надпис "Златан", що і знайшло своє віддзеркалення на футболках амстердамського клубу.

Дебют був блискучим. "Аякс" грав з якимось позаштатним клубом і виграв 13:0. Ібрагимович за 65 хвилин відзначився чотири рази. Але варто було розпочатися офіційним матчам, як гра новобранця помітно погіршилася. Златан просто випадав із гри. "Тренер Ко Адріансе був розчарований у мені. Він не казав мені цього, але я сам усе відчував. Здається, якщо б не моя трансферна вартість, він би не підпустив мене до основи", — згадує Ібрагимович. Уболівальники також знизували плечима — чи той Ібрагимович приїхав зі Швеції? На касетах із шведськими голами новачка був зовсім інший форвард.

Упевненість прийшла до шведа тільки в другому колі. Шість м'ячів він все ж таки забив, причому один із них приніс "червоно-білим" Кубок Голландії. Потрапив до збірної на чемпіонат світу. "Але незадоволеність сезоном залишилася. Я гадав, що вся Голландія буде біля моїх ніг, а тут якісь шість голів. Я вже почав замислюватися про перехід". Але пішов з "Аякса" не Ібрагимович, а тренер Адріансе. Рональд Куман, який прийшов йому на зміну, швидко знайшов шведу гідне застосування. Златан став лідером амстердамського клубу і був гідним почесної "дев'ятки" на спині.

"ЮВЕНТУС", ЗДРАСТУЙ І ПРОЩАЙ

У 2004 році Ібрагимовича продали за 19 мільйонів євро до туринського суперклубу. І виною тому диво-гол Златана, забитий у ворота "Бреди". Прохід зі своєї половини поля, п'ять обіграних суперників, включаючи воротаря, і удар під поперечину. Цей гол транслювали по всіх каналах, номінували на найкращий за різними версіями. Звичайно, не міг не бачити його й Фабіо Капелло. Однією з умов приходу відомого тренера до туринського клубу було придбання велетня з Амстердама.

До речі, саме Капелло відправив новобранця до тренувального залу. "Аж надто ти хисткий хлопець, йди підкачайся". Тренери з фітнесу ганяли шведа від снаряда до снаряда, і їхні зусилля були недаремними. За рік Ібрагимович збільшив м'язову масу на десять кілограмів, і тепер навряд чи знайдеться захисник, здатний збити форварда з ніг або відштовхнути його від м'яча.

Капелло був вельми вимогливим до новачка. "Златан — чудовий гравець, але в нього є недолік: аж надто егоїстичний, часто бере гру на себе, що аж ніяк не йде на користь команді", — казав тренер. Зауваження не залишилися поза увагою. Ібрагимович не тільки став успішним завершувачем атак, а й часто підігравав партнерам. За кількістю голевих передач він був одним із найкращих.

В "Ювентусі" Златан провів два чудові сезони, виграв два скудетто. Щоправда, потім "Юве" був позбавлений чемпіонських титулів, але Ібрагимович до цього непричетний. У результаті "Стара Синьйора" вирушила до серії "B". Хоч би як було Златану добре в "Ювентусі", але клубним патріотизмом він пройнятися ще не встиг і вважав за краще змінити команду. Фабіо Капелло був не проти працювати зі шведом й надалі, в "Реалі", але "королівський клуб" придбав ван Ністельроя. Хотіли бачити Златана в "Мілані", тим паче що Шевченко звідти пішов. Але й ситуація з "червоно-чорними" була незрозумілою. Ось і опинився Ібрагимович в іншому міланському клубі — "Інтері".

На новому місці в шведа мало що виходило. І в команді почував себе незатишно, і голів не забивав. Але це було лише справою часу. Як і колись в "Аяксі", по-справжньому розкритися нападнику вдалося після зміни тренера — цього разу влітку 2008 року Моуриньо змінив Манчіні. Варто було надати Златану свободу дій на полі, як усі побачили колишнього Ібрагимовича. Більше півсотні голів за три роки, проведених у Мілані (а також не менша кількість голевих передач на партнерів), стали гідним показником для шведського нападника. "Чорно-сині" тиффозі його обожнювали, і новина про те, що Златан залишає команду, природно, дуже засмутила їх.

Послугами Ібрагимовича зацікавилася іспанська "Барселона". За свого лідера "Інтер" отримав не тільки значну суму (близько 40 мільйонів євро), а й класного нападника — Самуеля Ето'О. Такий варіант цілком влаштував керівництво міланського клубу, і Златана відпустили до Каталонії.

Підсумки перебування шведа в "Барселоні" підбивати поки що зарано, але з упевненістю можна сказати, що гра "Барси" припала до душі Золотому. Ібрагимович доволі органічно вписався в тактичні побудови Хосепа Гвардіоли і знайшов взаєморозуміння з Мессі та компанією. Перейшовши до "Барселони", Ібрагимович отримав можливість втілити в життя свою мрію: перемогти в Лізі чемпіонів. І поки що все складається для нього якнайкраще.

ДОСЬЄ

Дата народження: 3 жовтня 1981 року.

Місце народження: м.Мальме (Швеція).

Амплуа: нападник.

Виступав за клуби: "Мальме" (1999—2001), "Аякс" Голландія (2001—2004), "Ювентус" Італія (2004—2006), "Інтер" Італія (2006—2009), "Барселона" Іспанія (з 2009 року).

У збірній Швеції провів 60 матчів, забив 22 м'ячі.

Командні досягнення:

Чемпіон Голландії (2002, 2004), володар Кубка Голландії (2002), володар Суперкубка Голландії (2002), чемпіон Італії (2007, 2008, 2009), володар Суперкубка Італії (2006, 2008), володар Суперкубка Іспанії (2009), Володар Суперкубка УЄФА (2009).

Індивідуальні досягнення:

Найкращий бомбардир серії "А" (2009), найкращий іноземний футболіст серії "А" (2005, 2008), футболіст року серії "А" (2008), найкращий футболіст Швеції (2005, 2007, 2008, 2009), "Людина спорту" в Швеції (2007), "Спортсмен року" в Швеції (2007).

САМ СОБІ ПОДАРУНОК

Коли кар'єра Златана тільки розпочиналася, журналісти не втрималися запитати в нападника: що той подарував би своїй улюбленій дівчині? "Звичайно ж, себе. Я ще той подарунок", — пожартував Ібрагимович.

Щасливою обраницею, яка отримала "подарунок", стала Елен Сегер. Цей роман у шведській пресі називали мезальянсом й обіцяли йому швидке закінчення. Все ж таки Елен на 10 років старша за Златана й уже була заміжньою. Та й її зовнішність преса оцінювала скептично. Тим паче, від високого брюнета божеволіли сотні дівчат у Швеції, Голландії, Італії. Але Ібрагимович зупинив свій вибір на Елен, і ніхто не міг його переконати. Якщо в пресі з'являлося щось "колюче" з приводу нареченої, Златан просто припиняв спілкуватися з цим виданням. Поступово з вибором Ібрагимовича змирилися і його батьки, і громадська думка. А у вересні 2006 року Златан став батьком — у нього народився син Максиміліан. "Це головна подія в моєму житті. Важко переказати, наскільки я щасливий". Через два роки Ібрагимович став батьком удруге — і знову дружина народила йому хлопчика, якого назвали Вінсентом.

Футболіст дуже популярний у себе на батьківщині. Про нього навіть складають пісні, наприклад, група "Еліас", її композиція "Хто ця людина?" присвячена Златану. Сам же футболіст після завершення кар'єри мріє знятися в кіно, причому в негативній ролі. "Хочеться зіграти якого-небудь гангстера. Але це буде дуже нескоро. Спочатку потрібно виграти побільше в футболі, а потім і про мистецтво можна подумати".

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ.

ЮССУФУ ДАЛЕКО ЇХАТИ НЕ ДОВЕДЕТЬСЯ

Мартінс виводить Нігерію на ЧС.

Учасники попереднього ЧС вирішують долю однієї путівки в стикових матчах. Ажіотаж у Коста-Ріці напередодні гри був божевільним, і купити заповітний квиток, аби потрапити на стадіон, нагадував східно-європейські тенденції. Початок поєдинку вийшов достатньо рівним. Господарі прагнули володіти м'ячем, контролювати гру в центрі поля, тоді як гості швидко атакували. Однак стартовий відрізок завершився для Коста-Ріки неприємно. На 23-й хвилині після подачі кутового Лугано двічі завдавав удару із вигідної позиції, спершу Азосейфа виніс м'яч із стрічки, а через кілька секунд вже нічого не допомогло господарям поля. За хвилину серйозно травмувався один із лідерів оборони господарів поля Жилберто Мартінес.

Надалі "тікос" повністю перейшли на половину "альбіселесте". І здавалося, що гол у ворота Муслери неминучий. Якби ж то не вилучення Азосейфи на початку другої половини... Хоча й у меншості в господарів були чудові моменти, які не реалізували Сентено та Саборіо. Завтра відбудеться матч-відповідь.

Як співав Розенбаум: «Сапогами по морде нам».

Африка

ГРУПА "А"

Марокко — Камерун — 0:2 (0:1).

Камерун: Камені, Джеремі, Р.Сонг, Нкулу, Ассу-Екотто, Нгуемо (Атчой, 77), А.Сонг, Макун, Емана (Мбіа, 68), Вебо (Ено, 82), Ето'О.

Голи: Вебо (18), Ето'О (52).

Того — Габон — 1:0 (0:0).

Гол: Айяте (70).

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Камерун	6	4	1	1	9-2	13
2. Габон	6	3	0	3	9-7	9
3. Того	6	2	2	2	3-7	8
4. Марокко	6	0	3	3	3-8	3

ГРУПА "В"

Кенія — Нігерія — 2:3 (1:0).

Нігерія: Еньяма, Апам, Нванері, Йобо, Ечиеджиле, Олофінджана (***Айіла Юссуф, 32***), Обі Мікел, Аджилоре (Мартінс, 60), Одемвінджи, Якубу Айєгбені, Енерамо (Обінна, 63)

Голи: Оліек (16), Ветенде (78) — Мартінс (62, 83), Якубу Айєгбені (65).

Мозамбік — Туніс — 1:0 (0:0).

Гол: Даріо (83).

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Нігерія	6	3	3	0	9-4	12
2. Туніс	6	3	2	1	7-4	11
3. Мозамбік	6	2	1	3	3-5	7
4. Кенія	6	1	0	5	5-11	3

ГРУПА "С"

Руанда — Замбія — 0:0.

Єгипет — Алжир — 2:0 (1:0).

Голи: Амр Закі (2), Абутріка (90+5).

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Алжир	6	4	1	1	9-4	13
2. Єгипет	6	4	1	1	9-4	13
3. Замбія	6	1	2	3	2-5	5
4. Руанда	6	0	2	4	1-8	2

Алжир та Єгипет мають ідентичні показники і, за регламентом, зіграють в середу в Хартумі (Судан) додатковий матч, який визначить, хто поїде до ПАР.

ГРУПА "D"

Судан — Бенін — 1:2 (1:1).

Голи: Ішаг (45, пен.) — Омотойоссі (36, пен.), Боко (62).

Гана — Малі — 2:2 (0:1)

Голи: Фане (24), Ндіайє (70) — Амоа (66), Аннан (84).

Нова Зеландія на ЧС. Передивіться ще раз «В пошуках капітана Гранта».

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Гана	6	4	1	1	9-3	13
2. Бенін	6	3	1	2	6-6	10
3. Малі	6	2	3	1	8-7	9
4. Судан	6	0	1	5	2-9	1

ГРУПА "Е"

Буркіна-Фасо — Малаві — 1:0 (0:0).

Гол: Дагано (47).

Кот д'Івуар — Гвінея — 3:0 (2:0).

Голи: Жервіньо (16, 31), Тієне (68).

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Кот д'Івуар	6	5	1	0	19-4	16
2. Буркіна-Фасо	6	4	0	2	10-11	12
3. Малаві	6	1	1	4	4-11	4
4. Гвінея	6	1	0	5	7-14	3

Плей-офф

Нова Зеландія — Бахрейн — 1:0 (1:0).

Гол: Фаллон (45).

*На 52-й хвилині **Аднан (Бахрейн)** не реалізував пенальті.*

Перший матч — 0:0.

Коста-Ріка — Уругвай — 0:1 (0:1).

Коста-Ріка: Навас, Мартінес (Умана, 24), Міллер (Діас, 77), Марин (Фонсека, 63), Сіріас, Боланос, Азосейфа, Сентено, Борхес, Руїс, Саборіо.

Уругвай: Муслера, Годін, Дієго Лугано, Вікторіно, Гонсалес, Егурен, Альваро Фернандес, Лодейро (Крістіан Родригес 61), Максі Перейра, Суарес (Себастьян Фернандес, 80), Форлан.

Гол: Дієго Лугано (23).

Вилучення: Азосейфа (53).

Дієго Форлан теж хоче в ПАР.

Товариські матчі

Іспанія — Аргентина — 2:1 (1:0).

Іспанія: Касильяс (Рейна, 88), Серхіо Рамос, Пуйоль, Піке, Капдевіла, Бускетс, Хабі Алонсо, Хаві (Фабрегас, 62), Іньєста (Хесус Навас, 82), Давид Силва (Негредо, 67), Вілья (Мата, 82).

Аргентина: Ромеро, Колоччині, Деміколіс, Хейнце, Ансальді, Гаго (Камбіассо, 75), Маскерано, Максі Родригес, Ді Марія, Мессі, Ігуаїн (Тевес, 59).

Голи: Хабі Алонсо (16, 86, пен.) — Мессі (61, пен.).

Італія — Голландія — 0:0.

Італія: Буффон, Дзамбротта, Каннаваро, К'єлліні, Гроссо (Крішито, 80), Пірло, Паломбо (Бьондіні, 70), Кандрева (Монтоліво, 76), Каморанезі (Маркіонні, 88), Джилардіно (Паццині, 76), Паладіно (Россі, 55).

Голландія: Стекеленбург, ван дер Віль, Матейсен, Хейтінга, ван Бронкхорст, ван Боммель, де Йонг, Кюйт, ван дер Ваарт (Афеллай, 76), Еліа (Бабел, 72), ван Персі (Хунтелар, 15).

Англія — Бразилія — 0:1 (0:0).

Англія: Фостер, Браун, Апсон, Лескотт, Бридж, Мілнер (Ешлі Янг, 87), Беррі (Хаддлстоун, 80), Дженас, Райт-Філліпс (Крауч, 90), Руні, Бент (Дефо, 55).

Бразилія: Жуліо Сезар, Майкон, Лусіо, Тіаго Силва, Бастос, Жилберто Силва, Філіпе Мело, Елано (Дані Алвеш, 64), Кака (Баптишта, 80), Нілмар (К.Едуардо, 80), Луїс Фабіано (Халк, 68).

Гол: Нілмар (47).

*На 57-й хвилині **Луїс Фабіано** не реалізував пенальті.*

ПАР — Японія — 0:0.

Естонія — Албанія — 0:0.

Саудівська Аравія — Білорусь — 1:1 (1:1).

Голи: Аль-Шамрані (31) — Бордачов (20).

Вилучення: Жевнов (23, Білорусь) .

Словачина — США — 1:0 (1:0).

Гол: Хамшик (27).

Уельс — Шотландія — 3:0 (3:0).

Голи: Едвардс (17), Черч (32), Ремзі (35).

Польща — Румунія — 0:1 (0:0).

Гол: Д.Нікулае (59).

Хорватія — Ліхтенштейн — 5:0 (4:0).

Голи: Білич (1, 49), Срна (10), Едуардо (24, 47).

Швейцарія — Норвегія — 0:1 (0:0).

Гол: Кар'ю (49).

Північна Ірландія — Сербія — 0:1 (0:0).

Гол: Лазович (57).

Данія — Південна Корея — 0:0.

Бельгія — Угорщина — 3:0 (1:0).

Голи: Феллаїні (38), Вермален (55), Міраллас (81, пен.).

Гондурас — Латвія — 2:1 (1:1).

Голи: Костлі (42), Уїлсон (87) — Колесниченко (45, пен.).

Вилучення: Зірніс (78, Латвія).

Кубок Іспанії

1/8 фіналу

Матчі-відповіді

Реал — Алькоркон — 1:0 (0:0).

Реал: Дудек, Арбеола, Пепе, Рауль Альбіоль, Лассана Діарра (Марсело, 70), Мамаду Діарра (Ван дер Ваарт, 46), Гаго, Кака, Ігуаїн, Рауль, Ван Ністельрой.

Гол: Ван дер Ваарт (82).

Перший матч — 0:4.

Клуб третього іспанського дивізіону вибив з розиграшу "королівський" клуб. Можете уявити, що, наприклад, мелітопольський "Олком" переграв "Динамо" чи "Шахтар"? Отож. А в Іспанії таке — за милу душу.

Атлетико — Марбелья — 6:0 (4:0).

Голи: Хурадо (11), Сінама-Понголь (15), Максі Родригес (22, 30, 46, 62).

Перший матч – 2:0.

Валенсія — Алькойано — 2:2 (2:1).

Голи: Марчена (4), Жигич (16) — Віктор Курто (30), Карпіо (84).

Перший матч — 1:0.

Вільярреал — Пуертольяно — 1:0 (0:0).

Гол: Россі (74).

Перший матч — 1:1.

Севілья — Атлетико Сьюдад — 5:1 (0:0).

Голи: Хесус Навас (51), Кануте (58, пен.), Луїс Фабіано (63), Хосе Карлос (65, 87) — Н.Санчес (75).

Перший матч — 4:2.

Осасуна — Херес — 1:0 (0:0).

Гол: Даді (79).

Перший матч — 2:1.

Малага — Сарагоса — 0:0.

Перший матч — 1:1.

Депортиво — Мурсія — 0:0 .

Перший матч — 1:0.

Тенерифе — Сельта — 0:1 (0:0).

Гол: Данило (82).

Перший матч — 1:2.

Підготував Михайло РЄЗНІК.

СКАНВОРД № 305. «РОСІЯ»-2009

Фото 1
Фото 2
Фото 1
Фото 2
Частина змагань
Екс-гравець "Ельфсборга"
Фото 3
Фото 4
Оборонець "Ростова"
Фото 3
ЧС-1938
"Бременські музиканти"
Фото 4
Кураний
Фото 5
Осборн
Фото 6
Фото 7
Фото 8
... "Копенгаген"
... де Мул
Фото 5
Фото 6
Фото 7
Фото 9
Фото 10
Фаворит
Тренер зб. Словенії
Поля дерев
Фото 11
... Айльтс
Хавбек "Галатасарая"
Хавбек "Нансі"
Лі Ер ...
Швейц. фахівець
Одиниця площі
Кіпер "Ніцци"
Дзагоєв, Красич
Профі
Фото 12
Румун. легіонер гірників
Клич перемоги
Фото 8
Фото 9
Команда з Люксембургу
Форвард зб.США
Швейц. клуб
Фото 13
Фото 10
Фото 11
Фото 12
Фото 13

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

U-17

ШВЕЙЦАРІЯ — ЧЕМПІОН

Швейцарія — Нігерія — 1:0 (0:0).

Швейцарія: Зігрист, Мартиньоні (Гонсалвеш, 67), Шапюї, Веселі (Хайрович, 78), Родригес, Джака (Німелі, 90+2), Касамі, Буфф, Камбер, Бен Халіфа, Сеферович

Нігерія: Пол, Оліа, Чуквуді, Омеруо, Аліо, Егбеді (Кайоде, 70), Аджагун, Азіз, Енво, С.Окоро, Еммануель (Отубанджо, 77).

Гол: Сеферович (63).

Юнацька збірна Швейцарії здобула перемогу на чемпіонаті світу для команд, складених з гравців не старших 17 років. У фіналі швейцарці з мінімальним рахунком обіграли господарів змагань збірну Нігерії. У матчі за третє місце іспанці перемогли Колумбію (1:0), завдяки голу Іско.

САМОГУБСТВО РОБЕРТА ЕНКЕ

Футбольна громадськість Німеччини проводжала в останню путь воротаря збірної та "Ганновера" Роберта Енке, який пішов із життя вночі з вівторка на середу у віці 32 років. На прощальну церемонію, яка відбулася на міському стадіоні, зібралося майже 50 тисяч людей, зокрема вдова покійного Тереза, а також представники збірної та клубу. Труну на кладовище несли одноклубники воротаря, якого поховали поряд із його донькою Ларою, котра померла в 2006 році від вродженої вади серця.

Енке помер у містечку Нойштадт-Ам-Рюбенберге 10 листопада 2009 року. За даними ЗМІ, футболіст, що потерпав від депресії, вчинив самогубство, кинувшись під потяг. Відомо, що Роберт звертався по психіатричну допомогу ще в 2003 році, коли не зміг закріпитися в основному складі "Барселони". З того часу він постійно проходив огляд у психіатра, страждав від депресії і страху втратити роботу та сім'ю. Перед смертю він розмовляв зі своїм лікарем і відмовився від стаціонарного лікування. У передсмертній записці, знайденій на передньому сидінні машини, за інформацією німецьких ЗМІ, Енке вибачився перед сім'єю та лікарем.

Свою професійну кар'єру у великому футболі Роберт Енке розпочав у 1995 році в клубі "Карл Цейсс", виступав за "Борусію" Менхенгладбах, "Бенфіку" та "Барселону". Останні п'ять років він був незмінним голкіпером "Ганновера". Саме з його ім'ям зв'язують основні успіхи команди.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт: www.ukrainian-football.com

Головний редактор
Т.М. ФЕДОРЕНКО
Черговий по номеру
О. В. ОЗІРНИЙ

Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025170.
Індекс 60994.

